

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the book cover features a close-up, artistic photograph of a man's bare, muscular back and shoulders. The skin is glistening with sweat. A dagger is thrust into his upper back, with dark, thorny, branch-like structures growing from the hilt. The overall color palette is dark, with deep blues and blacks, contrasted by the warm, golden-brown tones of the man's skin.

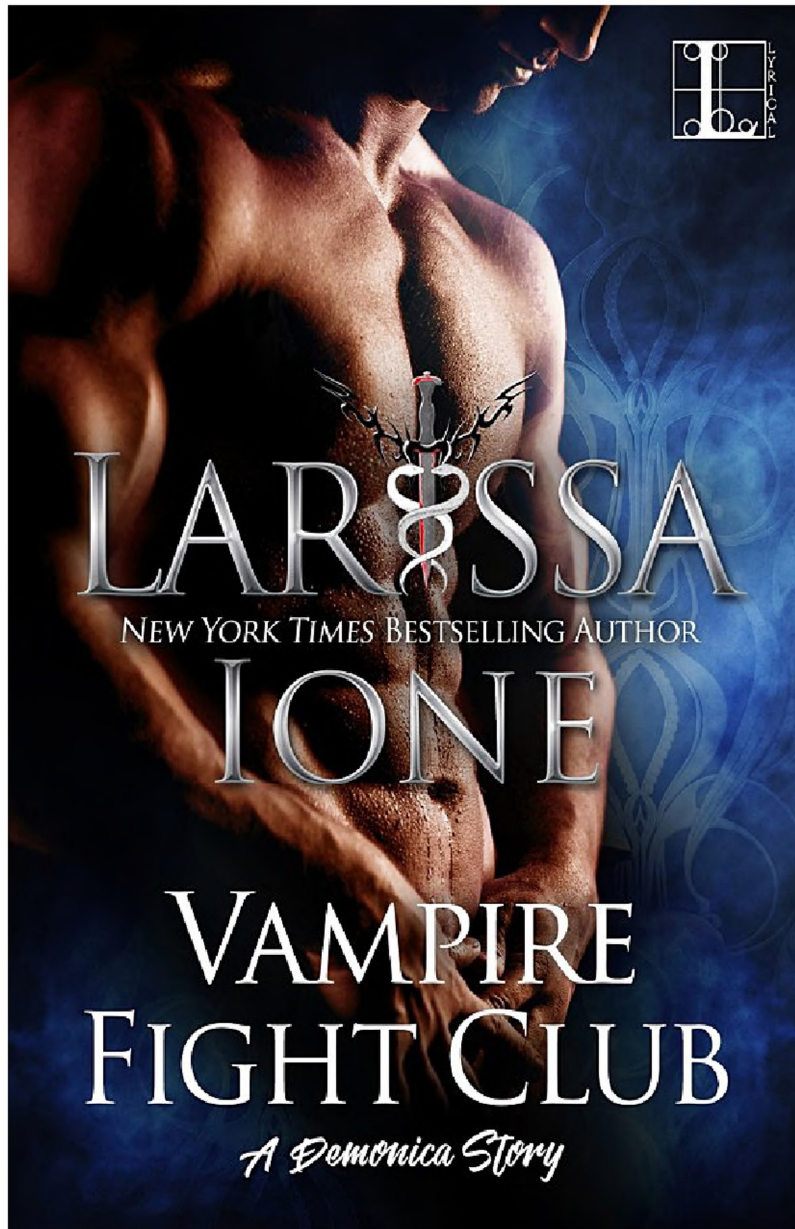
LARSSA

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

IONE

VAMPIRE FIGHT CLUB

A Demonica Story

VAMPIR DÖVÜŞ KULÜBÜ

Larissa Ione

LYRICAL PRESS

Kensington Publishing Corp.

www.kensingtonbooks.com

Bu kitabın kapağındaki resim veya resimlerin bir kişiyi veya kişileri tasvir ettiği ölçüde, söz konusu kişi veya kişiler yalnızca modeldir ve kitapta yer alan herhangi bir karakteri veya karakterleri tasvir etme amacı taşımamaktadır.

LYRICAL PRESS KİTAPLARI Kensington

Publishing Corp. tarafından yayınlanmaktadır.
119 Batı 40. Cadde
New York, NY 10018

Telif Hakkı © 2017 Larissa Ione tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, incelemelerde kullanılan kısa alıntılar dışında, Yayıncının önceden yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz.

Tüm Kensington başlıkları, baskıları ve dağıtılmış serileri, satış promosyonu, primler, bağış toplama, eğitim veya kurumsal kullanım için toplu alımlar için özel miktar indirimleriyle mevcuttur.

Özel ihtiyaçlara uygun olarak özel kitap alıntıları veya özelleştirilmiş baskılar da oluşturulabilir. Ayrıntılar için Kensington Satış Müdürü'nün ofisine yazın veya telefon edin: Kensington Publishing Corp., 119 West 40th Street, New York, NY 10018. Attn. Satış Departmanı. Telefon: 1-800-221-2647.

Lyrical Press ve Lyrical Press logosu Reg. ABD Pat. & TM Off.

İlk Elektronik Baskı: Kasım 2017 eISBN-
13: 978-1-5161-0786-5
eISBN-10: 1-5161-0786-1

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır

Bölüm 1

Kan. Şiddet. Seks. Tezahürat yapan kalabalıklar.

Artık hiçbir şey Nathan Sabine'i korkutmuyordu. Yüz yıl önce biri ona VIP kabininin altındaki hokey sahası büyüklüğündeki arenada gerçekleşen gladyatör savaşına karşı tamamen hissizleşeceğini söyleseydi, dişleriyle boğazını koparırdı.

Yine de kulağa iyi bir plan gibi geliyordu.

Onun yerine, bir sırtlan şekil değiştiricinin başka bir sırtlan şekil değiştiricinin boğazını parçalamasını izliyordu. Her şey aynı olmalıydı ama erkeklerden biri insan formundan çıkmamıştı.

Erkeğin ciddi bir dezavantaja sahip olmasının ve şu anda kumda kanlar içinde yatmasının nedeni de buydu.

Nate adamın neden bu savaşa girmek istediğini umursamıyordu ama kazanamayacağını biliyor olmalıydı. Aptal herif. Hiçbir para uğruna ölmeye değmezdi. Hiçbir şey buna değmezdi.

Seyircilerin kana susamış kükremelerine sırtını dönen Nate, kulüp personeli için ayrılmış özel izleme locasından dışarı çıktı ve kendisinden şu anda olduğundan daha fazla nefret etmenin mümkün olup olmadığını merak etti. Şüpheliydi. Vücudunun dışındaki her şeye karşı uyuşturulmuş olabilirdi ama içinde kendinden nefret eden, kaynayan bir kazandı.

Bazen bir gündüz gezgini, doğal ışığa tahammül edebilen nadir bir vampir olmasaydı, güneşe çıkıp her şeye son vereceğini düşünüyordu.

Ve şekil değiştirmeyen sırtlanın neden hayatından vazgeçtiğini merak ettiği düşünülürken, epik boyutlarda bir ikiyüzlü değil miydi?

Merdivenlerden inerek insanların içecek aradığı ve bir sonraki ölüm maçını beklerken bahis oynadıkları ortak alana girdi. Bir zamanlar, heyecanlarının ve açgözlülüklerinin ekşi kokusu midesini bulandırmıştı. Şimdi ise burnun görmezden gelmeyi öğrendiği diğer nahoş kokular gibiydi. Ancak son zamanlarda koku daha da artmıştı; bu da büyük patronun dövüş sayısını artırma emrinin bir sonucuydu

-ve vahşeti- yeraltı dünyasındaki huzursuzluğa ayak uydurmak için. Fade, şiddetin tadını başka yerlerde bedavaya çıkarmak yerine para ödeyen seyircilerin kulübe gelmesini sağlamak için çaresizdi.

Kalabalık Nate için dağıldı, bazıları o geçerken adını fısıldadı. Çukurun parmaklıklarının yakınındaki çirkin kışkı, gri tenli bir iblis erkek, Nate'in tekrar ne zaman dövüleceğini sordu ve Nate, siyah saçları omuzlarına dökülürken, dişlerini göstererek etrafında döndü.

"Benimle çukura girmeye gönüllü müsün iblis? Çünkü duvarıma bir dizi boynuz daha takmak için can atıyorum."

Üst kattaki dans kulübünden gelen ve normalde duyulmayan müzik sesi, ani sessizlikte sanatçıyı tanımlamaya yetecek kadar net duyuluyordu.

Goldfrappe Ooh La La şarkının sonuna doğru ilerlerken iblis etli boğazını temizledi. "Belki başka bir zaman."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Nate neredeyse yetmiş yıldır arenaya çıkmamıştı ve bu moronlar hâlâ onu dövüşürken görmek istiyordu -başka biriyle dövüştüğü sürece. Hiç kimse onunla birlikte çukura girmeye gönüllü olmamıştı.

Kalabalığın arasından sıyrıldı ve Gladius'u Thirst'ten, yani kulüp kompleksinin saygın yarısından ayıran tünelden halkı uzak tutan iki korumanın yanından geçti. Daha on metre kadar gitmiş ve ilk köşeyi dönmüştü ki arkasında ayak sesleri duydu.

"Patron."

Nate durdu ama arkasını dönmedi. "Ne var, Gunnar?"

"Ceset, efendim." İri yarı kurt adamın sesi gölgeli koridorda bir gümbürtüden biraz daha fazlasıydı.

"Neden bana soruyorsun? Budag nerede?"

"Dışarı çıktı."

Bir zamanlar Attila'nın sağ kolu olan Budag, kulüp sahibi dışında Nate'den daha yüksek rütbeli tek kişiydi ama o pislik de neredeyse hiç ortalıkta görünmüyordu. Nate'in insan kılığındaki iblisin boş zamanlarında ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu, ama kesinlikle çok fazla zamanı var gibi görünüyordu.

Nate bir küfür savurarak başını kaldırdı ve tavanda titreyen floresanlara baktı. "Erkek bir şekil değiştiren. Kuralları biliyorsun."

Genellikle ölümler, ya eğitim için yem olarak ya da gerçek gladyatör için tutulan yaratıklara yedirilirdi.

Kibritler, ancak çoğu şekil değiştiren de dahil olmak üzere birkaç tür, bir eşe o kadar güçlü bir şekilde bağlanabilirdi ki, ölümden sonra hayatta kalan eşe onları bulmak için harekete geçerdi. Kulüp, kederli ve öfkeli bir dişinin erkeğin kalıntılarının izini sürüp sorun çıkarmasını göze alamazdı.

"Evet, efendim."

Nate koridorda ilerledi ve beton merdivenlerden yukarı çıktı. Dar sahanlığa gelen sıradan bir gözlemci sadece dokulu siyah bir duvara monte edilmiş bir monitör görecekti. Nate grenli ekranı kontrol etti ve ofisinde kimsenin olmadığından emin olduktan sonra duvarı iterek gizli bir kapı açtı.

Ofis tarafından bakıldığında kapı, sağlam bir şarap rafından başka bir şey gibi görünmüyordu ve kapanırken fısıltı gibi bir tıkırtı çıkarıyordu. Bunun dans kulübünden dövüş kulübüne açılan iki girişten biri olduğunu sadece Thirst'ün üst düzey yöneticileri biliyordu. Thirst çalışanlarının çoğu, Kuzey Amerika'nın en popüler vampir barının arkasında ve altında, insanlar aleminin en popüler kan arenası olduğunun farkında bile değildi.

Nate yüz yıldan fazladır biliyordu. Biliyordu ve onu alaşağı etmeyi planlıyordu. Doğru zaman geldiğinde de yapacaktı.

Kendinden nefret etme duygusu yine içine işledi, çünkü onlarca yıldır bu şarkıyı söylüyordu. Pek çok doğru zaman gelip geçmişti ve o hiçbir şey yapmamıştı. İlgisi de kalbi gibi ölmüştü.

Kendine küfrederek, evinin ön kapısından dışarı fırladı.

ofise ve başka bir koridora girdi, bu koridor parlak bir şekilde aydınlatılmıştı, duvarlar disko toplarının altında dans eden çeşitli yeraltı yaratıklarının sahnelerini tasvir eden şatafatlı duvar resimleriyle sıvanmıştı. Kulübün halka açık alanına doğru yürürken ayakkabıları pelüş kırmızı halıya batıyordu. Yürüdükçe müzik daha da yükseliyor, bir nabız gibi içinde atıyor ve ona en azından hayatta olduğu yanılsamasını veriyordu.

Koridorun sonundaki sallanan kapıdan içeri girer girmez, boğucu sıcak, karanlıkta parlayan renkli ışıklar ve böyle bir yerle birlikte gelen tüm erotik sesler tarafından saldırıya uğradı. Alt kat kıvranan bedenlerden oluşuyordu; dans eden, seks yapan, beslenen insanlar. Üst ve alt katlarda duvarları kaplayan masalarda ve koltuklarda daha fazla seks ve beslenme vardı. Kokteyl garsonları, garsonların rahatsız edilmemesini sağlayan fedailerin dikkatli gözleri altında içki dağıtıyordu.

Müdürlüğe terfi ettiğinde Nate'in yaptığı değişikliklerden biri de buydu: Kimsenin personele dokunmaması, aksi takdirde onları sakatlayacağı kuralı. Nokta.

"Hey, Nathan." Thirst'ün vampir güvenlik şefi ve Nate'in ikinci adamı olan Marsden, üst kattaki korkulukların üzerinden eğilmiş üç az giyimli kadına bakan bir grup erkeğin arasından ite kaka ilerledi. "Bir sorunumuz var." Marsden'ın ela gözleri tuvaletlerin yanındaki sıhhiye istasyonuna kayınca Nate içini çekti.

"Yaralanma mı, aşırı doz mu, yoksa aşırı beslenme mi?"

"Aşırı besleme. Vic bir insan."

"Kahretsin." Bir vampirin bir underworld'a karşı fazla hevesli olması yeterince kötüydü ama insanları tedavi etmek, hayatta tutmak ve öldüklerinde imha etmek çok daha zordu.

Sıhhiye istasyonuna doğru ilerlerken Mars, "Failin ikinci suçuydu," dedi. "Tekmeyi yedi."

"Umarım o çizme Nightcrawler'ın kışına girmiştir."

Gezegende Nate'in gündüzgezen olduğunu bilen tek kişi olan Mars, normal vampirlere yapılan bu iğnelemeye alınmadı. Sadece sırttı ve en son vampir modasını gözler önüne serdi; mücevherlerle süslenmiş altın kaplama dişler. Beslenmek hem kendisi hem de kurbanı için çok zor olmalı.

"Çizme kışına o kadar girmiş ki birkaç dişini kaybetmiş."

Mükemmel.

Tıbbi istasyon olarak düzenlenmiş otuza otuzluk odanın içinde, hafta sonları ek iş olarak burada çalışan acil tıp teknisyeni John, kızıl saçlı bir kadının çilli koluna yerleştirilmiş bir serumdan kan akışını izliyordu.

John, Teksaslı köklerine ihanet eden tınısıyla, "İyi olacak," dedi. "Bu onun ilk rodeosu değil."

Yeterince doğruydı. Nate'in adının Allison olduğunu düşündüğü kadın masanın üzerinde hareketsiz ve solgun bir şekilde yatıyordu, gümüş rengi askılı bluzu bir cerrahın neşteriyle fazla büyütülmüş göğüslerini zar zor örtüyordu ve siyah mikro-mini eteği kesinlikle olması gerekeni örtmüyordu. Buranın müdavimlerinden biriydi; kan, seks ya da her ikisi için kendini vampirlere teslim eden bir kuğu.

John boynundaki deliklerin üzerine dikkatlice bir bandaj uyguladı... yüzlerce kez beslenmekten yara bere içinde kalmış bir boyun.

Kan kokusu Nate'in burun deliklerini okşadı, bakışlarını kızın uyluğunun iç tarafındaki kıpkırmızı bir ize çekti ve ona yakın zamanda beslenmediğini hatırlattı.

"Ondan iki kişi besleniyordu," dedi ve uyluk atardamarındaki sızan delikleri işaret etti. Bir vampir yarayı kapatmak için çok kötü bir iş çıkarmıştı.

John ikinci ısırığı incelemek için eğildi. "Sadece bir tane olabilir, iki yere dokunuyor olabilir."

"Farklı büyüklükte dişler. Boğazındaki diş dişiydi." Bu da Marsden'in cezalandırması gereken bir vampir daha olduğu anlamına geliyordu. "İnsanı serbest bıraktığınızda bana haber verin."

Nate cevap beklemedi. Doğruca bara gitti, bir duble O-neg doldurdu ve açlığını bastırdı. En azından kan açlığını. Yerdeki cesetlerin ezilmesini izlerken, içinde çok uzun zamandır doyuramadığı başka bir ihtiyaç yükseldi.

Marsden arkasından yaklaştı ve omzuna vurdu. "Barın sonundaki o seksi küçük insan kıcı parçası sana bakıyordu."

Evet, onun şehvetli bakışlarını üzerinde hissetmişti bile. "Senin çöpçatanlık yeteneklerine ihtiyacım yok."

"Bir şeye ihtiyacın var. Aksın etrafına sarılmışsın, dostum. Onu senin ofisine göndermemi ister misin?"

İnsan kadın başını eğerek ince boğazını ortaya çıkarırken siyah lake tırnaklarını boynunda gezdirdi.

göğüs dekoltesi bariz bir davetkârlık içindeydi. Onun kim olduğunu bilen bir yıldız avcısı mı, kan arenasında bir efsane mi, yoksa dişlerini geçirmeye can atan sıradan bir vampir avcısı mı olduğunu merak etti. Her iki durumda da Nate ne kadar gergin olursa olsun oyuna dahil değildi. Her zaman kanını ve seksini o gece başka erkekleri becerirken görmediği kadınlardan almayı tercih etmişti.

"Hayır." Uzaklaşmaya başladı ama Marsden'in kolundaki eli onu durdurdu.

"Bu konuda bana güven. Biraz meyve suyu içmen gerek."

Nate'in omurgasına bir ürperti yayıldı ve çenesi öyle bir sıkıştı ki, cevabını zaten bildiği soruyu zar zor sorabildi. "Neden?"

Marsden'in burun delikleri açıldı, elmas hızması dumanlı ışıktaki parlardı. "O geliyor."

Hem Thirst'ün hem de Gladius'un sahibi olan iblis ziyarete geliyordu. Nate nefretin onu içten içe yakmasını bekledi ama bunun yerine göğüs boşluğu buzla doldu ve tüm vücudu titremesine neden olacak kadar soğudu. Fade, Nate'in kulübün organizasyonuna sızmasının ilk sebebiydi. Piçi yok etmek için onlarca yıl beklemiş, güçlenirken ve iblisin sırtından bir servet biriktirirken onun güvenini kazanmıştı.

Nate'in nefreti onu onlarca yıldır canlı canlı yemişti ama şimdi nefretin yerini ilgisizlik almış gibi görünüyordu. Bir zamanlar Fade, Nate'in hayatının aşkını öldürmüştü ve şimdi iblisin Nate'i de öldürdüğü açıkça ortaya çıkıyordu. Bulmak için kendi içinde derin bir arayışa girdi.

bir hayat pırıltısı, ama bir kıvılcım bile yoktu.
O. Ölmüştü. Ölmüştü.

Bölüm 2

Gelen acil durumlar Vladlena Paskelkov'un adrenalini yükseltiyor ve onu başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde hayata bağlıyordu. Vampirlere, ibislere ve diğer çeşitli yeraltı yaratıklarına hizmet veren tek hastanede hemşire olarak, bir insan tesisinde asla karşılaşamayacağı şeyleri görmesi gerekiyordu ve çoğu tıp insanında olduğu gibi, yaralanma ne kadar tuhaf veya korkunçsa, o kadar heyecanlanıyordu.

Kimsenin, özellikle de herhangi bir türün gençlerinin incindiğini görmek hoşuna gitmiyordu. Ama tıp genini tam da bu hastanede cerrah olan babasından almıştı.

Ta ki kendilerine Muhafızlar diyen ve gezegeni kötülükten arındırmayı kendilerine görev edinmiş insan iblis avcılarından oluşan bir topluluk olan Aegis tarafından işkence edilerek öldürülene kadar.

Lena acı çekmişti ama uzun sürmemişti. Babası ona iyi davranmış olsa da kötü bir yolda yürümüştü ve avcıların onu daha önce öldürmemiş olmalarına şaşırılmıştı. Ayrıca, eskiden Underworld General'da çalışan ama şimdi Aegis'i yöneten ve hastanenin personel şefiyle çiftleşen biri de dahil olmak üzere birkaç Koruyucudan hoşlanmayı öğrenmişti.

Ve karabasan demişken, siyah saçlı, inanılmaz derecede seksi bir Seminus iblisi olan Eidolon, koşarak kalabalık acil servise girdi ve bir çift cerrahi alet kaptı.

tedarik standından
eldivenler. "Elimizde ne
var?"

Lena konuşurken eldivenlerini çıkardı. "Erkek şekil
değiştiren, cinsi bilinmiyor. Diğerleri gibi çok sayıda
yarayla bulunmuş, sağlık görevlileri onu bulduğunda hayati
fonksiyonları yokmuş ama Shade onu çalıştırmış."

Eidolon sıırttı. "Shade'in tam olarak söylediği neydi?"

Shade, Eidolon'un hastanenin sağlık görevlilerinden
sorumlu kardeşi, nadiren lafı dolandırırđı. Evet, ona tüm
teknik jargonu anlatmıştı ama sadece daha kişisel
gözlemlerinden sonra.

"Cehennem halkaları," dedi en iyi Shade taklidini
yaparak. "Herif odun kırma makinesinden geçmiş gibi
görünüyor."

Bir kara kaşını kaldırdı. "İşte bu daha iyi." Ambulans
bölmesinin kapısındaki kırmızı döner ışık yanarak
ambulansın yeraltı otoparkına geldiğini ışaret etti. Kapılar
açılmadan önce Eidolon sesini alçaltarak ona döndü.
"Serum işe yaradı mı?"

Damarlarında dolaşan tüm adrenalin çamura dönuştü ve
dalgın bir şekilde elinin arkasında kendine iğne yaptığı yeri
ovuşturdu.

"Hayır." Ani ses kısıklığından kurtulmak için sesini
temizledi. "Ben yer değiştirmedim."

Acıma Eidolon'un espresso gözlerini köreltti. "Özür
dilerim, Lena. Üzerinde çalışmaya devam edeceğim."

Başka bir şey söylemedi. Söyleyecek ne vardı ki?

Herkeste işe yarayan bir ilaçla bile hayvan formuna geçemeyen bir ucube olduğun için üzgün müsün? Delirip öleceğin için üzgün müsün?

Yıllar boyunca terapi ve dersler görmüş, yirmi dört yaşına gelmeden önce kürklü formuna geçebilmek için çaresizce çabalamıştı. Dün, yirmi dördüncü doğum gününde, Eidolon'un başka bir şekilde beden değiştiremeyenler için katalizör olarak geliştirdiği bir ilacı enjekte etmişti. Ama işe yaramamıştı. Başarısızlar arasında bir başarısızdı ve muhtemelen babasının hayatta olmaması, çok yakında gerçekliğe olan bağını nasıl kaybedeceğini ve sonunda acı içinde ölmekten önce nasıl şiddete başvuracağını görmesi için iyi bir şeydi. Onun gibi sorunları olan şekil değiştirenler yirmi dört yaşına girdikten sonra altı haftadan fazla nadiren hayatta kalırlardı ve o şimdiden takvimdeki günleri işaretlemeye başlamıştı. Boşa harcanan çok zaman vardı. Yapmak istediği daha çok şey vardı.

Bu gerçekten berbattı.

Acil servisin kapıları gürültüyle açıldı ve Shade ile Luc adında bir kurt adam olan ortağı kanlar içindeki bir erkeği sedyeyle içeri taşıdı. Hastayı aceleyle bir odaya götürürlerken, Shade hayati bulguları saydı, iç karartıcı rakamlar umutları hemen söndürdü. Lena hemşirelik okulunu bitireli sadece birkaç yıl olmuştu ama bir ölüyü gördüğünde hemen tanırdı.

Ölümün keskin kokusu bu erkeğin üzerine korkunç bir sülük gibi yapışmıştı ve ... Shade ile Luc hastayı masaya kaldırırken soluk soluğa kaldı.

"Vladlena?" Eidolon'un sağ kolu, ki bu kol

Parmak uçlarından omzuna kadar uzanan glifler, türünün doğasında var olan iyileştirme yeteneği erkeğe kanalize olurken parladı. "Bu hastayı tanıyor musun?"

"Vaughn." Yatağın kenarına doğru tökezledi, bacakları onu terk etmekle tehdit ediyordu. "O benim kardeşim."

Vaughn, üç erkek kardeşinden onu öldürmeye çalışmayan tek kişiydi. Yavrunun en küçüğü olarak, onların acımasız oyunlarının hedefi olmuştu ve eğer babası olmasaydı, onu katledeceklerdi. Babası öldüğünden beri Van ve Vic onun hayatına kastetmişlerdi... Hastanede çift vardiya çalışmasının nedenlerinden biri de buydu. Burada güvendeydi.

Eidolon başka bir hemşirenin Lena'nın yerine geçmesini işaret etti ve Lena itiraz etmedi. Vaughn'un şu anda veremeyeceği bir bakıma ihtiyacı vardı. Elleri titrerken ve zihni dönerken olmazdı.

Yüce Tanrım, paramparça olmuştu. Bir kolu neredeyse kopacakmış gibi görünüyordu. Derin ısırik yaraları deriyi ve kasları, açıkta kalan kemikten geriye doğru sıyrılan büyük levhalar halinde yüzmüştü. Boğazı yırtılmıştı ve kan, basınçlı bandajların arasından sızıyordu.

Vaughn'un gözlerinden biri şişip kapanmıştı ama diğeri açıldı ve kan çanağına dönmüş bakışları Vaughn'unakilere kilitlendi. Mavi derinliklerde akla hayale gelmeyecek bir acıyla birlikte tanıma duygusu da parladı.

"Hey." Onun elini tuttu, buz gibi soğuk, nemli teni karşısında irkilmemeye çalıştı. "UG'desin. İyi olacaksın." Titreyen bir gülümseme sundu ve gözlerini ona çevirdiğinde

yüz ifadesi onu yalancı durumuna düşüren Eidolon'a baktı. "Vaughn, ne oldu? Bunu sana kim yaptı?"

"Susuzluk ..." Sesi ancak bir törpü gibiydi, kelimeleri kanın içinde çağlıyordu. "Kulüp ..."

O sarsıldı ve iş arkadaşları telaşla harekete geçti. Eidolon kardeşini kurtarmaya çalışırken Shade onu nazik elleriyle geri çekti.

Eidolon sonunda saate bakıp kimsenin söylemek ya da duymak istemediği sözleri söylemeden önce zaman akışkan, elastik bir hal almış, Vladlena'ya ne kadarının geçtiğini hissettirmeden uzayıp gitmişti.

"Ölüm saati, 3:22." Doktor ona baktı, güçlü omuzları yenilgiyle çökmüştü. "Lena, üzgünüm."

Başını salladı, duygularından boğazı konuşamayacak kadar tıkanmıştı. "Gölge." Eidolon Vaughn'un vücudunu örtmek için bir çarşaf kaldırdı.

"Onu nerede buldun?"

"Diğerleriyle aynı yerde." Shade Lena'nın omuzlarını sıktı ve ondan uzaklaştı ama yine de yakınında kaldı. "Beşinci Cadde'nin altındaki kanalizasyonda."

Shade'in sözleri zar zor kaydedildi. Kabinin dışındaki acil servisin gürültüsünden bile yükselen ritmik bir tıkırtıya takılmıştı. Ne olduğunu anlaması bir anını aldı; kardeşinin kanı obsidyen zemine damlıyordu. Beynin, tam önünde duran korkunç bir şey hakkında düşünmek istemediğinde neye odaklandığı garipti.

"Neler oluyor?" Lena fısıldadı.

Shade başını sallarken koyu renk saçları siyah sağlık görevlisi üniformasının yakasına değiyordu. "Bilmiyorum ama hastane kapısından canlı çıkmayı başaran tek kişi kardeşin."

"Bu hafta bu üçüncü kurban." Eidolon eldivenlerini çıkardı. "İnsan ve iblis diyarları son zamanlarda kargaşa içinde, ancak bu kıyamet olaylarıyla ilgili olamayacak kadar spesifik."

Mahşerin Dört Atlısı'nın kısa bir süre önce ortaya çıktığı ve en az bir kıyamet mührünün kırıldığı göz önüne alındığında, kargaşa olanları ifade etmenin hafif bir yoluydu. Hastane durmaksızın şiddetli serpintiyle uğraşıyordu ve Eidolon hasta yüküne ayak uydurabilmek için eğitimsiz yardımcıları işe almak ve onları iş başında eğitmek zorunda kalmıştı.

Shade, Vaughn'un kanının mide bulandırıcı damlamasını durdurmak için muayene masasının altına bir havlu attı. Bu küçük ama düşünceli bir hareketti ve Lena bunun için iblisi öpebilirdi. "Peki neyle karşı karşıyayız?"

"Dövüş kulübü." Wraith, Shade ve Eidolon'un sarışın, yarı vampir kardeşi, deri pardösüsü çizmelerinin etrafında uçuşarak yanlarına geldi. "Bir tür yeraltı gladyatör dövüşleriyle uğraşıyorsunuz."

"Peki bunu nereden biliyorsun?" Shade, hoşuna gitmeyeceğini bildiği bir cevap beklerken Vaughn'un ona verdiği o evrensel ağabey pozuyla kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Wraith sahte bir masumiyetle gözlerini kırptırdı. "Ben her zaman bir

örnek vatandaş, bilirsiniz."

Vladlena kardeşinin cansız bedenine bir göz attıktan sonra hızla gözlerini kaçırdı. "Böyle bir şeye bulaşmış olamaz."

"Belki isteyerek değil," dedi Wraith. "Bu yerler, köpek ve horoz dövüştüren ringleri işleten aynı türden pislikler tarafından işletiliyor."

Elleri karıncalandı ve boynundaki stetoskopa bir cankurtaran halatıymış gibi asıldığını fark etti. "Ne diyorsun sen?"

"Kardeşin yem olabilirdi. Savaşçıları eğitmek için kullanılmış olabilir. Ya da savaşmaya zorlanmış olabilir."

Akşam yemeğinde içtiği çilekli milkshake midesinde ekşidi. Eskiden babasına ait olan eski stetoskoptan parmaklarını ayırırken, parmaklarında iğne batması gibi bir acı yayıldı. "Bu şeyler nerede çalışıyor?"

Wraith ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu. "Gerçekten iğrenç olanlar Sheoul'da işletiliyor ama en kârlı olanlar burada, insan diyarında."

"Hey, çocuklar, şuna bakın." Shade Vaughn'un kolunu kaldırdı ve duvardaki ultraviyole lambanın ışığında elinin arkasındaki kanın altında bir damga parladı. "Diğer kurbanlardan birinde de benzer bir damga vardı."

"Susuzluk," diye mırıldandı Wraith. "Güzel yermiş."

Vaughn'un sesi kafasının içinde çınladı. Susuzluk. Sert bir nefes çekti. "Vaughn içeri girdiğinde öyle demişti. Su istediğini sanmıştım. Ne oldu?"

Susuzluk mu?"

"Vampir kulübü." Wraith kalçasını tezgâha dayadı ve çizmeli ayaklarını bileklerinden çaprazladı. "Şekil değiştirenler ve wereler de gidiyor, bir de bizim hakkımızda bilgi sahibi olan birkaç insan."

Vaughn ondan bile daha münzevi biriydi. Bu yüzden neden bu vampir kulübüne gittiği bir gizemdi. Çözeceği bir gizem. Yaşamak için sadece birkaç haftası kaldıysa, bunu en iyi şekilde değerlendirecek ve kardeşinin intikamını alacaktı.

Bu düşünce onu yasak bir heyecana sürükledi ve evet, bu yaklaşan deliliğin bir belirtisi olmalıydı, çünkü şiddet fikri onu hiç heyecanlandırmamıştı. Ve her nasılsa, bu konuda üzölmeyi bile kendine yediremiyordu... ki bu da muhtemelen başka bir belirtiydi.

Çok nazıkçe Vaughn'un elini çarşafın altına sıkıştırdı. "Görünüşe göre bir vampir mekânını ziyaret edeceğim."

"Lena, eğer Susuzluk bir dövüş kulübünün kılıfıysa, bu senin için çok tehlikeli." Eidolon'un sesi çocuklarla konuşurken kullandığı tonda yumuşadı. "Baban benden sana iş vermeme istediğinde, ona bir şey olursa sana göz kulak olmamı da istedi."

Yakışıklı doktora baktı, itirafı karşısında şaşırmıştı ama bu hiçbir şeyi değıştirmede. "Beni durduramazsınız," diye ağzından kaçırdı ve bu olgunca değil miydi? O da ayağını yere vurabilirdi. Derin nefes alarak büyük kız sesini buldu. "Kalan zamanımda önemli bir şey yapmam gerekiyor."

Doktor bir an için gözlerini kapattı ve gözlerini açtığında istifa etmişti. "Biraz araştırma yapmam için bana bir saat verin."

"Keşif yapacağım," dedi Wraith, mavi gözleri muziplikle parlıyordu. Onun ne planladığını bilmek bile istemiyordu. Wraith söz konusu olduğunda her şey olabilirdi.

Shade ağzına bir sakız attı. "Teçhizatı temizlemem gerekiyor ama bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

Kardeşler onu Vaughn'la yalnız bıraktı ve Vaughn'la birlikte oturup yavruyken oynadıkları saklambaç oyunlarından babalarının ölümünün yasını tutmaya kadar yaşadıkları her şeyi hatırladı. Bir saat sonra, dördüncü Seminus kardeş Lore, Vaughn'u morga götürmek için geldi.

"Özür dilerim, Lena." Lore elini -sahip olduğu ölümcül güçle herhangi bir kazayı önlemek için eldiven takmıştı-onun elinin üzerine koydu. "Ona iyi davranacağım."

Vaughn'u tekerlekli sandalyeyle götürürken, Eidolon elinde bir fincan kahveyle geldi. Ona uzattı ve o da sıcak sıvının içine yerleşen soğuğu hafifleteceğini umarak aldı.

"Susuzluk'a ya Kadife Zincir adlı bir Goth insan kulübünün arkasındaki gizli bir girişten ya da altındaki kanalizasyondaki gizli bir kapıdan girebilirsiniz. Esas olarak bir vampir kulübü olduğu için vampir olmayanların kan bağışında bulunması bekleniyor."

"Orada çalışıyorlarsa hayır." Wraith her zaman yaptığı gibi bir kasırga gibi içeri daldı. "Kulüpte altı sağlık görevlisi çalışıyor. Ve işe alıyorlar."

Eidolon kaşlarını çatı. "Nereden biliyorsun?"

"Çünkü şu anda iki sağlık görevlisi eksik. Birini istifa etmeye ikna ettim."

"Peki ya diğeri?" Eidolon sordu.

"Onu ölmeye ikna ettim." Wraith dişlerini gösterdi. "Geçen yıl hastaların ağrı kesici ilaçlarını vitaminlerle değiştirdiği için kovduğun o dangalaktı."

"Mükemmel." Eidolon başıyla onayladı. "Ama Lena'nın o şiddet yuvasına girmesi fikri hâlâ hoşuma gitmiyor."

"Bu senin kararın değil," dedi sessizce.

"Haklısın," dedi E. "Keşke seninle birlikte birini gönderebilseydim ama daha fazla el kaybetmeyi göze alamayız."

"Sorun değil. Bunu yapmak zorundayım."

Wraith onun omzuna vurdu. "Seni kontrol edeceğiz."

Ona teşekkür etmeye fırsat bulamadan, Eidolon üzerine yürüdü ve tehlike, teninde hissettiği kavurucu bir dalgaya dönüştü.

"Eğer sana bir şey olursa," dedi, şimdiye kadar ondan duyduğu en ölümcül sesle, "söz veriyorum, o sopayı öyle bir indireceğiz ki hiçbir şey ayakta kalmayacak."

Wraith gözleri beklentiyle parlayarak, "Özellikle de orayı yöneten sikikler için," diye ekledi.

Komik bir şey. İnsanlar her zaman büyük konuşur, böyle şeyler söyler ama asla arkasını getirmez. Hiç şüphesiz, bu adamlar her sözlerinde ciddiydiler.

Bölüm 3

Vladlena o gün ikinci kez Thirst'e girerken sinirleri bozulmuştu. Öğleden önce müdür yardımcısıyla sağlık görevlisi işi hakkında konuşmuştu. Müdür yardımcısı onun referanslarından etkilenmiş ve görüşmeden sonra onu geri arayacaklarına dair büyük umutlarla yollamıştı. Dört saat sonra telefon gelmişti.

Marsden Eidolon'la konuşmuştu ve şimdi tek yapması gereken büyük patronu, Nathan adında bir vampiri etkilemekti.

Ana girişin hemen içinde durdu ve akşamın altısı için yoğun görünen kalabalığa baktı. Ama buraya gelen müşteriler dünyanın dört bir yanında yaşıyordu, bu yüzden bir yeraltı kulübünde zamanın bir anlamı yoktu.

Havada yoğun bir şehvet, kan ve içki kokusu vardı ve sıhhiye istasyonuna doğru ilerlerken saldırganlık kokusu da alıyordu. Hiç şüphe yok ki böyle bir yerde kavgalar eksik olmazdı. Ama onun ilgilendiği sıradan bar kavgaları değildi. Burada hastalıklı, sapkın bir spor yapılıyordu ve kardeşinin ölümünden sorumlu olanların bunu ödediğinden emin olacaktı.

Fedailerden biri ona Marsden'ın kulübün arka tarafındaki uzun bir koridorda bulunan ofisini işaret etti.

"Geldiğin için teşekkürler Vladlena." Vladlena içeri girerken başını selamlamak için eğdi ve Vladlena jöleli saçlarının

Küllü kahverengi saçlarındaki sivri uçlar göründükleri kadar keskindi. Korkunç saçları, piercingleri, siyaha boyanmış tırnakları ve mücevherli dişleriyle tuhaf görünümlü bir adamdı. "Telefonda da söylediğim gibi, her şey harika görünüyor. Nathan'ın onayını almak şu aşamada formalite icabı ama muhtemelen size soracağı bazı sorular olacaktır." Koridorun karşısındaki bir kapıyı işaret etti. "İyi şanslar."

"İyi şans" kulağa pek umut verici gelmiyordu ve neyle uğraşacağını merak ediyordu. Kendini çelikleştirmek için derin nefes alarak kapıya vurdu. Ürkek bir sesle "Girin" cevabını alınca kapıyı iterek açtı, göğsünde bir tedirginlik vardı.

İlk başta onu görmedi. Üzerinde GLADIUS yazan biletlerle dolu dev meşe masaya, egzotik ve pahalı İran halısına, duvarlardaki sanat eserlerine hayranlıkla bakmakla meşguldü. Sonra tamamen içeri adım attı ve sağdaki ıslak bara doğru baktı.

Kalçasını bara dayamış, uzun parmaklarıyla bir bardak kehribar rengi sıvıyı okşuyor, kristal gibi masmavi gözlerini kızın içine dikiyordu. Parlak, siyah-mavi saçları düz bir perde halinde geniş omuzlarının altına dökülüyordu ve lanet olsun, erkeklerin saçlarının kendisinden daha güzel olmasından nefret ederdi. Yüksek elmacık kemiklerinden güçlü çenesine kadar keskin açılar yüzünü tanımlıyordu ve ağzının bir köşesi parıldayan bir dişi ortaya çıkaran yarım bir gülümsemeye dönüştüğünde, nabızı heyecanlı bir çırpınış yaptı.

Oda arkadaşı Blaspheme, pahalı mokasen ayakkabılarından tam oturan siyah pantolonuna ve gri

ipek gömlekli bu erkek saf, sert seks yayıyordu.

Lena'nın bu konuda bir şey bildiğinden değil.

"Merhaba, Bay Sabine. Ben Vladlena-"

"Kıyafetlerini çıkar." Hafif bir Fransız aksanıyla karışık boğuk sesi o kadar büyüleyiciydi ki, sözleri birkaç saniye boyunca fark edilmedi.

Sonunda gözlerini kırptırdı.

"Affedersiniz?" "Seni Marsden gönderdi, değil mi?"

"Evet, ama-"

"O zaman soyun."

Ona doğru ilerledi ve her adımında kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. Tehlike, güç ve zarafetten oluşan bir taş levhadan yontulmuştu ve bir gram bile yumuşaklığı olsaydı, elindeki dosyayı yerdi. Adam ona yaklaştıkça oda küçülüyor, erotik enerji ondan yayılıyor ve tenini karıncalandırıyordu. Geniş omuzları yuvarlanarak ona sinsi sinsi dolaşan bir aslanı hatırlatıyordu ve beş-dokuz yaşında olmasına rağmen kısa sayılmazdı ama adam en az yedi santim daha uzundu. Serçe parmağıyla onu ezebilirdi ve işte buradaydı, kardeşinin hayatını kaybettiği yerde, sorumlu olabilecek erkekle bir ofiste yalnızdı.

"Soyunmanın iş gerekliliklerinin bir parçası olduğunu bilmiyordum." Sesinin hiç titrememesinden gurur duyuyordu. Hem de çok.

İfadesi daha da sertleşti, ki bunun mümkün olabileceğini hiç düşünmemişti. "Tanrım. Marsden seni nereden buldu?"

Bu iş hiç de iyi gitmiyordu.

Elleri titremesin diye daha sıkı tutuyordu. "Bu sabah iş başvurusunda bulundum."

"Başvuruları kabul ediyor mu?"

"Sağlık personelinizin hiçbir eğitim almadan sokaklardan gelmesini mi tercih edersiniz?"

Kaşları derin bir şekilde çatıldı ve sonra güldü; Tanrılar aşkına, bunu yaptığında çok etkileyiciydi. "Sıhhiye pozisyonlarından biri için buradasınız."

Yani adam yakışıklıydı ama çok zeki değildi. "Tabii ki." İçkisinden bir yudum aldıktan sonra gözlerini kızın ayaklarına dikti. Yavaşça, dudaklarına yerleşmeden önce bakışlarını bariz, şehvetli bir değerlendirmeye vücuduna geri sürükledi.

"Peki o zaman," dedi. "İşi ne kadar çok istiyorsun?"

Nate kadından bir tepki bekledi -şok olmuş bir ifadenin ötesinde, düşmüş bir çene, geniş gözler ve tamamen suskunluk içeren bir ifade. Kadının Marsden tarafından gönderilmiş bir vida olmadığını hemen anlamıştı... yani neredeyse hemen, ama Mars'ın onu neden gönderdiğini bulamamıştı. İlk birkaç saniye içinde, teğmeninin, bardan çok yatak odasına uygun bir kıyafet giymiş kulüpteki fangfucker'lardan birini değil de, gerçekten kıyafet giyen çekici ama sade bir kadını göndermiş olmasına sevinmişti.

Bu kadın Thirst'te daha önce gördüğü herkesten farklıydı; yıpranmış siyah babetleri, üzerine tam oturan ama muhafazakâr kömür rengi pantolonu ve uzun kollu süveteriyle. Minimal makyajı yüksek elmacık kemiklerini ve dolgun yüz hatlarını vurguluyordu.

Dudaklarında, görüldüğü kadar ipeksi olup olmadığını görebilmek için sarı saçlarını uysal, kalça hizasındaki Fransız örgüsünden çıkarmasını istemek gibi tuhaf bir dürtü vardı.

Belki de çekik gözlü kütüphaneci rolü onun oyunuydu. Belki de bir duvar çiçeğine dokunmak isteyen erkekleri kendine çekiyordu. Nate hiçbir zaman öyle biri olmamıştı. Bir vampirle yattığında neye bulaştığını bilen sert erkekleri severdi ama Vladlena'yı ölçüp biçtikçe cazibesini anlamaya başlamıştı.

Ama sonra onun gözlerindeki gerginliği görmüş, sesindeki korku notasını duymuştu. İçindeki derin, karanlık bir parça uyanmış ve avın heyecanı onu ele geçirmişti. Küçük bir telaştı, içinde boğulduğu uyuşukluk havuzunda ancak bir dalgalanmaydı, ama Tanrım, sanki ona bir yaşam ipliği atılmıştı ve elinden geldiğince uzun süre ona tutunacaktı.

"Eee?" Onu incelerken vücudu uğuldadı, tıpkı yanlışlıkla sarhoş bir insandan kan içtiğinde olduğu gibi, ama bu daha iyiydi. Daha saf, bulanık kenarları olmayan. "Bana öylece bakacak mısın yoksa seni işe almam için bir teşvik mi sunacaksın?"

Kadının ince boğazı birkaç yutkunmaya yetti ve adam pürüzsüz fildişi teninin sütunlarını takip ederek orman yeşili angora kazağının V yakasına kadar indi. Tam güneşe, göğüslerinin pürüzsüz kabarıklıklarına doğru daldığında, kadın ona bir dosya uzattı.

"İşte sana teşvik." Adam dosyayı alana kadar bekledi ve sonra uzaklaşmak istercesine geri adım attı. Bu, adamın onu bedeniyle duvar arasına hapsetme isteği uyandırdı.

Eğer kaçmasını istemezse, kaçamayacağını göstermek için. "Eidolon, Underworld General'ın baş doktoru, bunu senin için hazırladı. Başarılarımı ve özel yeteneklerimi listeliyor."

Kızın kendisini oyalama çabasına neredeyse kıkırdayacaktı ama onun kıvranışını izlerken çok eğleniyordu. "Tüm özel yeteneklerin mi?"

Yine yumuşak kahverengi gözleri parladı. "Eidolon benim tüm özel yeteneklerimi bilmez, çünkü çalışanlarının onunla yatmasını gerektirmeyecek kadar dürüştür."

"Öyle mi?" Bardağını masanın üzerine bıraktı ve ayrıntılara odaklanmadan dosyayı karıştırdı. "Söyle bakalım, namuslu patronun hemşirelerinin sırtından geçinmek istemediği bu harika yerden neden ayrılıyorsun?"

"Ayrılma nedenim işimle ilgili. Ama gördüğünüz gibi, en yüksek tavsiyeyle geldim."

Yeterince makul. Ama bu kadında bir gariplik vardı ve Nate içgüdülerine güvenmeyi uzun zaman önce öğrenmişti. Çok kıpır kıpırdı, çok ... bir şeydi.

Kıvrımlı. Kıvrımlı bir şeydir.

Pek de yardımcı olmayan iç sesini bastırarak başparmağını yazının kıvrımları üzerinde gezdirdi.

"Dosyada bir şekil değiştiren olduğun yazıyor. Hangi tür?"

"Kaplan."

Hiç sanmıyorum. Derin bir nefes alarak onun kokusunu aradı. Baştan çıkarıcı vanilya kokusunun içinde vahşi bir kedi ve köpek kokusu vardı. Aslında çoğunlukla köpek kokusu. Onun bir kurt olduğunu düşünebilirdi, peki neden bir kurt olduğunu söylüyordu?

bir kaplan mıydı? Bu onu ilgilendirmezdi ama yine de bir terslik vardı. Yaşayan her şekil değiştiren türüyle karşılaşmıştı ve bu özel koku karışımına sahip olanına hiç rastlamamıştı.

Altıncı hissi ona onu göndermesini söylüyordu. Kulübün yeterince sorunu vardı ve hassas bir denge üzerinde işliyordu. Bu kadının hiçbir şeyi karıştırmasına ya da sorun çıkarmasına ihtiyacı yoktu. Ama yine de, onu tedirgin eden nitelikleriyle ilgisini çekiyordu.

"Pekâlâ, Kaplan Hanım, neden burada çalışmak için başvuruyorsunuz?" "Bir işe ihtiyacım var ve bağımsız olarak iyi çalışıyorum, ancak bir insan hastanesinde ya da klinikte çalışmak istiyorum."

"Neden olmasın? Çok daha güvenli olur ve sen de bana risk almayı seven biri gibi gelmiyorsun."

Gezegende tehlikeyle iç içe olmayı sevmeyen bir kaplan şekil değiştiren yoktu, ama suçlamayı reddetmedi. "İnsanlar tıbbi açıdan daha az zorluk çıkarıyor."

Çenesi kalktı ve ondan daha kısa olmasına rağmen, bir şekilde burnunun ucuyla ona üstünlük taslar gibi baktı. İlginçti. Genelde kadınlar kirpiklerini kırptırır ve ona dumanlı gözlerle bakarlardı. Bu üstünlük taslayan bakışlar onu bir kez daha heyecanlandırmış, ilgisini daha da artırmıştı. Gerçekten de sertleşmeye başlamıştı.

Kadehini tekrar eline aldı ve kenarından onu inceledi. "Demek meydan okumaları seviyorsun," diye mırıldandı.

"İyi bir kavgayı severim." Sesine garip bir karanlık karışmış, iç alarmlarını harekete geçirmişti.

"Bununla ne demek istiyorsun?"

"Ben de öyle dedim. Hayatı ilginç kılan zorluklar, öyle değil mi?"

Ona duvara karşı meydan okursa ne yapacağını merak ediyordu. Cep telefonu bir mesajla çaldı ve bir de ne görsün... fırsat kapıyı çalıyordu. Vızıldıyor. Her neyse.

Ağırlığını gergin bir şekilde kaydıran Vladlena'ya baktı. "Artık çalışmaya başlayabilir misin?"

"Şu anda mı?"

"Eğer performansını beğenirsem, işi alırsın."

Bir kalp atışı boyunca ona baktı, sanki "performans" derken ne kastettiğine karar vermeye çalışıyordu ve sonra omuz silkti. "Neden olmasın."

Onu sağlık istasyonuna götürdü ve Marsden onları, kolu omuzdan dirseğe kadar yarılmış, iri yarı, kanlar içinde bir erkekle karşıladı. Ezilmiş burnundan ve dudaklarından kan akıyordu ve kulağının bir parçası kopmuştu.

Vladlena hemen harekete geçerek duvardaki dağıtıcıdan eldivenleri çıkardı ve ardından erkeği muayene masasına doğru yönlendirirken yırtığa baskı uygulamak için bir havlu aldı. Adam ona hırladığında, Nate'in ilk içgüdüğü adamı yere sermek oldu, ama o bunu da tecrübeli bir profesyonel gibi halletti.

"Hemşirene hırlamayacaksın." Sözlerinde alttan alta kendi hırıltısı da vardı ama yumuşak, neredeyse nazikti, yavrusunu azarlayan bir anne kurdun sesini akla getiriyordu. "Sana yardım etmek zorundayım ama

rahat ettirmek için. Anladın mı?"

Erkek sakinleşerek Nate'i şaşırttı. Mars başıyla onayladıktan sonra başparmağını salona doğru salladı. "Ben dans pistindeki kavgaya karışan diğer kişiyi kontrol edeceğim." Mars gitti ve Nate yatağın yanındaki tekerlekli sağlık setine uzanan Vladlena'ya döndü.

"Şimdi," dedi, "bazı hayati bulguları alalım. Türünüz nedir?"

"Warg," diye homurdandı erkek ve evet, Nate anladı. Kurtadamlar, ya da onlara verilen isimle warglar, doğaları gereği iri yapılydılar ve diğer hayvan temelli yeraltı dünyalılarından ve insanlardan daha iri olma eğilimindeydiler - muhtemelen ısırılıp kurtadama dönüştükten sonra fazladan bir iki santim büyüdükleri için.

Ağzını ve hava yolunu kontrol ederek dişlerinden herhangi birinin kırılıp kırılmadığını kontrol etti. "Bunu yapan bir yumruk muydu yoksa ayak mı?"

Warg cevap veremedi dışarıdan bir bağırış duyuldu ve bir vampir odaya daldı. Warg masadan kalktı ve Nate onu durdurmak için sıçradı.

"Ofisimde olmaz," diye tersledi Vladlena ve warg bir an durakladı.

Onun emrinden etkilenmeyen vampir saldırdı. Öfkeden gözü dönmüş bir hayvan gibi Vladlena'ya saldırdı ve onu dolapların içine düşürdü.

Öfke Nate'in içinden bir yaz fırtınası gücüyle geçti ve sonra düşüncelerinden daha hızlı hareket etmeye başladı,

Yumruğunu erkeğin burnuna indirdi ve boğazına çift vuruş yaptı. Vampirin başı geriye doğru sallanırken, Nate onu boynundan yakaladı ve duvara çarptı. Karnına saplanan bir bıçağın acısını hissetti ama bunun kendisini yavaşlatmasına izin vermeyecek kadar ateşliydi. Acı, kan alma ihtiyacını daha da körükledi ve adamın bileğine uzanıp parmaklarını hızlıca çevirerek onu kopardı. Vampir acı içinde bağırdı ve bıçağı düşürdü. Şimdi Nate o piçin kafasını koparacaktı.

Gerçekten. Gündüz yürüyen olmanın ilginç yanlarından biri, "normal" vampirlerden daha güçlü ve hızlı olmasıydı ve şimdi bunu kullanacaktı - Marsden'ın elleri Nate'in omuzlarına inerek onu gece sürüneninden uzaklaştırırken, kulübün üç güvenlik görevlisi warg ve vampiri güreşerek yere yatırdı.

yere yatırıp kabaca kelepçeliyor.

"Çıkarın onları buradan," diye tersledi Mars. "Eğer dövüşmek istiyorlarsa, bunu dışarıda yapsınlar. O zaman onlara Underworld General'ın lanet olası bir haritasını ver. Buraya bir daha adım atamayacaklar."

Nate dönüp Vladlena'ya baktı ve onu yerde, üzerine düşen rafın altında kalmış halde gördüğünde, daha önce kayıtsızlık perdesini delip geçtiğini hissettiği yaşam belirtisi daha da genişledi. Orospu çocuğu, eğer yaralıysa ...

Mars'la birlikte rafın üzerine çıkarak onu kaldırdılar.

"İyi misin?" Nate ona elini uzattı, o da elini tuttu ve sanki üzerinde iki yüz kiloluk bir tahta raf yokmuş gibi ayağa fırladı.

"Ben iyiyim." Kendini fırçalamaya başladı ama ona baktığında dondu kaldı. "Ama sen değilsin."

Aşağı baktı ve sağ tarafından sol kalçasına kadar uzanan yarayı görünce şaşırdı. Ve işte o zaman acı hissetti. Garip bir şekilde, düşünebildiği tek şey Vladlena'nın artık ona dokunmak için bir bahanesi olduğuydu.

Bölüm 4

Vladlena patronunu sevmiyordu. Hem de hiç. Ama o eğitimli bir tıp uzmanıydı ve adamın kanaması vardı. Fena halde. Ayrıca, onu feci bir dayaktan kurtarmıştı ve motivasyonunun şövalyelikten çok başka bir doktoru kaybetmek istememek olduğundan şüphe etmese de minnettardı.

"Masanın üzerine çık." Nate söyleneni yaparken o da warg üzerinde kullandığı eldivenleri çıkardı, yıkadı ve yenilerini taktı.

İlginçti. Kesinlikle talimatlara uyacak bir tipe benzemiyordu ama masanın üzerine zıpladı ve sanki yatağında televizyon izliyormuş gibi arkasına yaslandı.

Ve kafasından atması gereken bir görüntü vardı, çünkü birden onu kırmızı ipek çarşafların üzerinde gördü, siyah saçları bir yastığın üzerine dökülüyordu ve o da tam oradaydı, kalçalarına binmiş ve ellerini kesinlikle muhteşem olan göğsünde gezdiriyordu.

Boğazını ve zihnini temizledi. Ne de olsa o bir profesyoneldi. "Gömleğini çıkarman gerekecek."

Uzun parmakları gereksiz yere uzun zaman alıyor gibi görünen düğmelerle uğraştı. Gömleği sıyırırken hava emiyordu ve şimdi yara ortaya çıktığına göre nedenini anlayabiliyordu. Vampirin onu kestiği bıçak

Tırtıklı, zaten derin olan kesikte yırtık pırtık kenarlar bırakıyordu. Kesik deri kemerini ve pantolonunu da delip geçmişti.

"Pantolonunu da çıkarman gerekecek." Adamın yüz ifadesinde en ufak bir eğlence pırıltısı gördüğüne yemin etti.

Elini kemer tokasının üzerinde gezdirdi. "Kapıyı kapat. Çalışanlarımın beni bu halde görmesini istemiyorum."

Kendini onunla bir odaya kapatma fikri, içinde hem korku hem de heyecan titreşimlerine neden oldu. Heyecan, onun kardeşinin ölümüyle ilgisi hakkında daha fazla şey öğrenene kadar olmaması gereken bir şeydi ve kapıyı kapatırken kendini zihinsel olarak azarladı.

"İşte." Ona geri döndü. "Mutlu musun?"

"Kaburgalarımın kasıklarına kadar açıldım. Sevinçten zıplamıyorum."

"İyileşmeye başladın bile," diye işaret etti ve sonra konuşmayı kesti, çünkü adam fermuarını yırttı ve ağzı artık çalışmıyordu.

İç çamaşırı giymezdi.

Profesyonel olmak buraya kadarmış. Kendine çok ihtiyacı olan bir tekme atarak bir tepsi malzeme aldı ve ona döndü.

"Bölgeyi temizleyeceğim-"

"Dilinle mi?"

Sarsılarak geri çekildi. "Ne?"

"Benim vampir doktorum da böyle yapardı."

"Eew. Ve hayır. Ben vampir değilim, olsaydım bile bu bir protokol değil."

"Bunu sana Underworld General'daki patronun mu söyledi? Hani şu seni sikmek zorunda bırakmayan?" O eğlence parıltısı geri gelmişti.

"Biliyor musun, tıbbi yardıma ihtiyacın olduğunu hiç sanmıyorum." Yarası hızla kapanmaya başlamıştı, ancak bıçağın girdiği yerde, yaranın geri kalanından daha derin olan üç inçlik bir kesik vardı ve kesinlikle dikiş ya da yapıştırıcı kullanabilirdi.

"Sanırım biliyorum." Gülümseyerek ellerini başının arkasında birleştirdi. "Ben de öyle."

Öfkeyle adamın derisindeki kanı sade suyla temizledi; vampirler bazen dezenfektanlara karşı alerjik reaksiyonlar gösterebiliyordu. Etinin ne kadar sert olduğunu, kaslarının ne kadar derin kesildiğini ve derisinin ne kadar sıkı olduğunu fark etmek muhtemelen uygunsuzdu, ama o zaman tamamen uygunsuz davranıyordu, bu yüzden kendini azarlamakta zorlandı.

"Peki Vladlena," dedi, "küçük ses numaran neden bende işe yaramadı?"

"Bana Lena de. Ve . . . ses numarası?"

"Sadece birkaç kelimeyle warg'ı nasıl sakinleştirebildiğini gördüm."

"Ah, şu." Omuz silkti. "Sadece köpekler üzerinde işe yarıyor."

"Bir kaplan için tuhaf, sence de öyle değil mi?" Yarı kapalı gözlerle ona öyle dikkatle baktı ki, kadın kendini çıırılçıplak hissetti. Savunmasız.

Panik fısıltısını bir kenara itti.

ama sırtlan olduğunu açıklayarak şüphe çekmek istememişti. Sırtlana dönüşemeyen bir sırtlan. Tek bir sırtlan özelliği bile göstermeyen bir sırtlan. Gelmiş geçmiş en kötü şekil değiştiriciydi.

"Hepimizin eşsiz yetenekleri var." Konu değiştirme zamanı. Hasarın en kötüsünü araştırdı. "Bıçak bir santim yukarıdan girmediği için çok şanslısın, yoksa karnın delinebilirdi."

"Ve bu kötü mü?"

Derin yarayı kaşdı ve canı yanmış olsa da Nate irkilmedi bile. "Bir vampir için evet. Diğer tüm organlarınız hızla iyileşir ama mide aldığınız kanı vücudunuza pompaladığı için kan kaybından ölebilirsiniz."

"Beni öldürmezdi."

"Hayır, ama sizi birkaç gün boyunca yeni doğmuş bir bebekten daha güçsüz hale getirecek."

Onun derisini silmeyi bitirmesini izledi. "Ne zamandır hemşiresin?"

"Dosyamı okusaydınız bunun cevabını bilirdiniz."

Tembel bir sırtış ağzının kenarlarını yukarı kaldırdı. "Belki de sesini seviyorum ve onun yerine senden duymak istiyorum."

Çekilmez vampir. "İki yıldan biraz fazla oldu. İnsan dünyasında üniversiteye ve hemşirelik okullarına gittim, sonra da Underworld General'da işe girdim."

Ve bir kültür şokundan bahsediyoruz. İnsan tıbbı ve

İblis tıbbı tamamen farklı iki hayvandı. Her iblis türü, anatomilerinden yaşamsal belirtilerine ve tolere edebilecekleri ya da edemeyecekleri tedavi türlerine kadar farklıydı.

"Sizi tıp alanına çeken neydi?"

"Bu benim genlerimde var," diye iç geçirdi. "Babam Underworld General'da cerrahtı." Çocukken pelüş hayvanlarını sarar, sonra mahallenin evcil hayvanlarına bakmaya başladılar ve büyüdükçe bir ambulansın siren sesi onu heyecan ve özlemle doldururdu.

"Öyle miydi?"

"O öldü." Kanlı malzemeleri fırlattı ve malzeme dolu tepsiyi ayağıyla sürükleyerek yaklaştırdı. "Aegis tarafından öldürüldü."

"Piçler." Yer değiştirdi, bu da fermuarının biraz daha açılmasına neden oldu. Hayır, kesinlikle iç çamaşırı giymiyordu. "Peki ya ailenin geri kalanı? Annen? Kardeşlerin?"

"Kardeşlerim ve ben süttten kesildiğimizden beri annem hayatıma girmede." Bunun başlıca nedeni Vaughn ve Lena'yı öldürerek dünyayı gelişemeyen ve hayatta kalmak için ilk birkaç ay ekstra bakıma ihtiyaç duyan iki büyürden kurtarmak istemesiydi. Lena'nın babası annesini kaçırmıştı ve o zamandan beri onu görmemişti.

"Kaç kardeşsiniz?"

Lena'nın ilk dürtüsü yalan söylemek, sadece yaşayan iki kişiden bahsetmektir ama hayır, Vaughn'u paramparça gördüğünde hissettiği acıyı bir an olsun görmesini istiyordu.

"Üç tane vardı. Biri geçenlerde öldürüldü."

Adamın eli bileğine indi ve onu irkiltti. "Aegis mi?" Sesi şaşırtıcı derecede yumuşak, tutuşu nazikti ve bir an için dili tutuldu. Ama sonra bu vampirin Vaughn'un ölümüyle bir ilgisi olabileceğini hatırladı ve adamın elini rahatça bıraktı.

"Kimin sorumlu olduğundan emin değilim," dedi. "Ama bunu öğrendiğimde, ona yapılanları onlara ödeteceğim."

"Anlıyorum," diye mırıldandı. "Sadece çok uzun sürmesin, yoksa artık bir önemi kalmayacağı noktaya gelir."

"Görünüşe göre bu konuda biraz tecrüben var?" diye sordu deri yapıştırıcısı tüpüne uzanırken.

Adamın çenesi öyle bir gerildi ki, kız kemiğin patladığını duydu. "Herkes öfkenin kaynadığını ve sonunda büyük bir patlamayla açığa çıkana kadar giderek arttığını düşünür."

"Öyle değil mi?"

"Kesinlikle. Ama çok uzun süre beklerseniz, tüm öfkeniz söner. Tüm yakıtı tüketene kadar daha sıcak ve daha sıcak alev alır ve sonra elinizde hiçbir şey kalmaz. Ateş nihai dezenfektandır." Sesi kasvetliydi, bu konuşmaya kadar onda gördüğü tutkudan arınmıştı.

Onun bakışlarından kaçınarak, yaraya Dermabond uyguladı. "Kimi kaybettin?"

Sessizlik uzadı ve uzun bir süre onun cevap vereceğini düşünmedi. Cevap verdiğinde, sesi soğuk ama düzgündü. "Eşim." Başını eğdi, değerlendirici bakışları onu tekrar çıplak bıraktı. "Çiftleştiniz mi?"

"Ben mi?" Bir kahkahayı bastırdı. "Sosyal bir hayat için çok meşgulüm."

"İnsanlar sosyal bir hayat istemediklerinde böyle derler."

Onun içini görmesinden nefret ediyordu. Arkadaşlarıyla çıkmamak için her zaman bahaneler bulmuştu ama sonuçta kusurlu olduğu ortaya çıkmıştı. Değişemeyen ve bir gün delirip ölecek bir şekil değiştireni kim isterdi ki?

"Ya sen?" Yapıştırıcının kapağını kapattı ve arabaya attı. "Sanırım sosyal bir hayat için çok meşgul değilsiniz?"

"Çok meşgul değilim. Bir tane istemediğimi itiraf ediyorum. Benim işim sosyal hayatım."

Sanki bir işaretmiş gibi, kulüpten gelen müzik bir çentik attı ve Lena'nın içini çekiştiren derin bir bas ritmiyle havayı titreştirdi. "Peki eğlenmek için ne yaparsın?" diye kayıtsızca sordu, birdenbire başka bir şey hissettiğinde.

Son derece hınzır bir sırıtışla dişlerini gösterdi ve kadının hisleri tepki olarak alevlendi. "Benim seksim var. Biraz eğlenmek ister misin?"

Nate, Vladlena'yı kıvrandırmaya bayılıyordu. Çoğunlukla iğrenç davranıyordu ama onu soymaktan kesinlikle kaçınmazdı.

Kızın onun tipi olmadığı ve Marsden'ın bir yaşam tarzı haline getirdiği fırtınada ne olursa olsun tavrını hiçbir zaman benimsemediği düşünülduğünde bu garipti.

"Biliyorsun," dedi Lena nefes nefese bir telaşla, "bir insanda

seni cinsel tacizden dava edebilirim." "Sadece seni taciz ediyor olsaydım."

"Öylesin."

Saçmalık. Teninin kızarması, içinden yayılan sıcaklık, sesinin tonu... hepsi onu yalancı yapıyordu. Aynı zamanda içindeki yırtıcıyı da harekete geçirmişti; öldürmek için kovalamak zorunda kalmayalı uzun zaman olmuştu.

Saldırma zamanı.

"Arzunu hissedebiliyorum." Dirseklerinin üzerinde doğrulup bedenini onunkine yaklaştırdı. "Beni istiyorsun. Dolayısıyla bu taciz değil. Bu, doğal sonucu er ya da geç ortaya çıkarmaktır."

Kızın öfkeli soluğu onu güldürdü. "Sen çok ... çok ...
."

"Seksi mi?"

"Kibirli."

Bunu kabul ederdi. "Ve seksi."

Oflayarak, yuvarlanan erzak tepsisini itti. "Yapma! yönetecek bir kulübünüz var mı?"

Bacaklarını muayene masasının yan tarafına doğru sallarken kayıtsız bir ses çıkardı. "Teknik olarak işten izinliyim."

"Ve teknik olarak çalışmıyorum, unuttun mu?"

Bir anda ayağa kalktı ve daha hareket ettiğinin farkına bile varmadan onu duvara yasladı. Kız ona baktı, ani hareketine en az onun kadar şaşırmıştı ama o, biraz fevri davranışının iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğundan emin olmasa da, tamamen ben-ben-bunu-yapmak-istiyorum diye yuvarlandı.

"Çalışmıyorsan oynamalısın," diye mırıldandı, ona dokunmadan olabildiğince yaklaşarak. Ona kendisini itmesi için bir bahane vermeyecekti.

"Eğer oyundan kastınız seks yapmaksa-"

"Seviyorum." Şimdi biraz eğildi, ağzı onunkine o kadar yaklaştı ki, ayrık dudaklarının arasındaki ılık hava akımını hissedebildi. "Ama en az onun kadar iyi olan ne biliyor musun?"

Kalp atışları hızlandı, öyle yüksekti ki kulaklarında uğuldadı ve ağzını sulandırdı. Sesi, nabzının sesinin üzerinde ancak bir mırıltı halindeydi. "Ne?"

"Bu." Dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi, yavaşça, kararsızca, ona kendisini durdurma şansı verdi.

Bilmiyordu. Ama lanet olsun, yavaşlamazsa kalp yetmezliği tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Kadının gerginliği havaya sinmişti ve adamda birazcık dürüstlük olsaydı geri çekilirdi. Bunun yerine, kız ofisinin kapısından içeri girdiğinden beri tutunduğu hayat ipi, kararlılığını güçlendiren bir halata dönüştü.

Onu tatmak istiyordu. Dişlerini boğazına geçirmek ve yaşam gücü içine akarken nabzının dişlerine vurduğunu hissetmek istiyordu.

Dudaklarının tadına bakmakla yetinecekti. Şimdilik.

Dudakları kadifemsi ve sıcaktı; adam davet edercesine ağzını ileri geri hareket ettirirken daha da aralandılar. Kızın cevabı tereddütlüydü ama meraklıydı. Onun narin kokusundan

Etrafında yükselen arzu, gözlerindeki kıvılcım ve nefes alışının hızlı temposuna kadar, bunu istediği açıktı. Ama vücudu çelik bir kiriş gibi kaskatı kesilmiş, beceriksizlikle çılgılık atıyordu.

Belki de patronu olduğun içindir ve seni öpmezse onu kovacağından korkuyordur, seni aptal.

Kendine küfrederek dudaklarına fısıldadı, "İşin risk altında değil. Hiçbir zaman da olmadı ve seninle böyle oynadığım için özür dilerim. Ne olursa olsun işe alındın." Hah. Belki de içinde hâlâ bir parça nezaket kalmıştı.

"Tamam," diye fısıldadı ve o muhteşem gözleri onunkilere kilitlendi, içini ısıttı ve onu içten okşuyormuş gibi hissettirdi.

İnleyerek ağzına karşı baskıyı artırdı. "Benim için aç," diye mırıldandı ve kısa bir tereddütten sonra dudakları, dilinin ucunu onunkinin ucunda gezdirmesine izin verecek kadar ayrıldı.

Bu kez tepkisi ani, yoğun ve şok edici bir şekilde ani oldu, sanki bir baraj patlamış gibiydi. Adamın pazularını, içinden küçük bir acı şoku geçirmesine yetecek kadar sert bir şekilde kavradı ve sırtı kavislenerek kalçalarını onunkilerle temas ettirdi ve aç bir hırıltıyla onu öptü.

Tüm bunlar onu daha önce hiç olmadığı kadar tahrik etti. Hafif bir uyarılma olan şey, düşüncelerini bulandıran ve neredeyse onu yere serecek olan üst düzey bir şehvet patlamasına dönüştü. Altında onun yumuşaklığını, dolgun kalçalarının ve göğüslerinin vücudunun sert düzlemlerini tamponlamasını istiyordu.

ona vuruyordu. Sadece cebindeki hafif titreşim onu soyunmaktan ve bacaklarının arasına dalmaktan alıkoydu.

"Kahretsin," diye nefes aldı cep telefonunu almak için cebine uzanırken. Sözüünü kesmeye devam ederse o lanet şeyi fırlatıp atacaktı.

Lena'nın geniş gözleri buğulanmış ve odaklanmamıştı, yüzü kızarmıştı ve evet, o artık onun olmuştu. Lena'dan uzaklaşıp mesaja bakarken hırıltılı bir sesle homurdandı. GLADIUS. ŞİMDİ.

"Ne ..." Yutkundu. "Gladius nedir?"

"Seni ilgilendirmez." Cinsel hayal kırıklığı ve mesajı görmesine izin verecek kadar dikkatsiz olmasından kaynaklanan kızgınlık sesine bir sınır getirdi. Telefonu cebine geri soktu ve kızın ifadesindeki incinmişliği görmezden gelmeye çalıştı çünkü eğer birkaç sert sözden rahatsız olacak kadar hassassa, bu kulüpte bir hafta bile dayanamazdı.

Yine de bu düşüncenin gerçekliği, onu kollarının arasına alıp özür dileme isteğini engellemedi.

Özür dilemeler ve bu dokunaklı saçmalıklar da neyin nesiydi? Arenada tüm merhametini yitirmişti, öyleyse neden birdenbire bu dişiyi sanki kayıp bir yavrudan başka bir şey değilmiş gibi koruma arzusuna kapılmıştı?

"Pekala," dedi sertçe, "cehenneme gidebilirsin."

Gözlerini kırptırdı. "Seni ilgilendirmeyen bir şeye burnunu sokmamamı söylediğim için mi?"

"Hayır. Bu konuda aptalca davrandığım için."

Vay, vay. Kaplanın pençeleri vardı ama ne kadar uzadıklarını görmek istese de gitmesi gerekiyordu. "Evine git, Vladlena. Yarın akşam yedide burada ol. Bir üniforma seni bekliyor olacak."

Kadın nefesinin altında birkaç hafif küfür mırıldandı ve adam ofisten çıkarken gülümsemesini gizledi. Evet, kesinlikle pençeleri vardı ve onları onun üzerinde kullanması için sabırsızlanıyordu.

Bölüm 5

Lena'nın kalbi Nate gittikten çok sonra bile deli gibi atmaya devam ediyordu. Onunla ilgili bir şey onu hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyordu ve çılgınca bir şekilde bundan hoşlanıyordu. Babası tarafından o kadar uzun süre korunmuş ve etrafındakiler tarafından o kadar uzun süre korunmuştu ki, kendi başına dışarı çıkmak çok heyecan vericiydi. Hedefinin ilk kısmını başarmış olması - Thirst'te bir iş bulmak - daha da heyecan vericiydi.

Bu kendi başına bulduğu ilk işti. Kabul, bu elinde tuttuğu bir iş değildi ama en azından babası onu buraya getirmek için torpil yapmamıştı.

Eve gitmiş ve Eidolon'la temasa geçerek güvende olduğunu ona bildirmişti. Sonra da yatağa gitmişti, ne kadar işe yararsa yarasın. Huzursuzdu, dönüp duruyordu ve aklı sürekli Nate'e gidiyordu. Onun baharatlı, erkeksi kokusunu burnundan bir türlü çıkaramıyordu. Teninin parmaklarının altında nasıl hissettirdiğini ya da dudaklarının onunkiler üzerinde nasıl yumuşacık olduğunu unutamıyordu. Onun harika görünen yüzünü ve vücudunu beyninden silemiyordu.

Ayrıca Vaughn'un ölümüyle bir şekilde ilgisi olduğu hissinden de kurtulamıyordu ve bir şey ona masasındaki biletlerin ve telefonundaki mesajın anahtar olduğunu söylüyordu.

Şimdi, üzerinde THIRST yazan formda siyah önlüklerini giymeyi bitirdiğinde, T harfi bir önlüğe benzeyecek şekilde biçimlendirilmişti.

Gömleğin sol cebine kırmızı renkte işlenmiş tıbbi haçı görünce biraz araştırma yapmaya karar verdi.

Susuzluk had safhadaydı ama şu ana kadar herhangi bir yaralanma olmamıştı, bu yüzden Lena gözlerini dört açarak etrafı araştırdı ... şey, tam olarak ne aradığını bilmiyordu. Fedailer, garsonlar ve barmenlerle sohbet ederek dikkatle bilgi toplamaya çalıştı ama söyledikleri hiçbir şey dikkatini çekmedi.

Dans pistinde düşüp bileğini kırması onu araştırmasından bir saatliğine alıkoymuş, sonra Nate'in kulübe girip yangın varmış gibi özel bölüme doğru ilerlediğini gördükten sonra tekrar işinin başına dönmüştü. Nate ofisine girdiğinde onu takip etti ve kimsenin onu görmediğinden emin olmak için arkasını kontrol etti.

Temiz. Kapısı kapalıydı, bu yüzden ona doğru yaklaştı ve dinledi. Hiçbir şey yoktu. İçeriden tek bir ses bile gelmiyordu. Derin bir nefes alarak kapıya vurdu ve onu rahatsız etmek için ne tür bir bahane bulduğunu merak etti.

Neyse ki bir bahaneye ihtiyacı yoktu çünkü adam cevap vermedi. Sakinleştirici bir nefes daha aldı ama bu, kapı kolunu denerken karnındaki gergin çırpınışları yatıştırmaya yetmedi.

Kilidi açtım.

Yavaşça iterek açtı. İçeride Nate'den iz yoktu ama nereye gitmiş olabilirdi? Onu girerken görmüştü.

"Bay Sabine?"

Ne zamanHayır bir cevap verdi, o kapalıve
kapıve çırpılmış için arama ve Ofis,
başlangıç ile ve dosya

Dolaplar kilitliydi. Masa da öyle, lanet olsun. Masanın arkasında durup düşündü. Babası da evinde benzer bir ofis tutmuştu ve onun sakladığı karanlık sırrı ancak öldürüldükten sonra keşfedebilmişti.

Vaughn'la birlikte bir boy aynasının arkasındaki duvarda bir açıklığa rastlamışlardı. Gizli geçit, babası hakkında duyduğu tüm söylentileri doğrulayan bir işkence odasına çıkıyordu. Kötü bir şok olmuştu ve bu ofiste bulabileceği benzer bir geçidin de aynı derecede büyük bir sürprize yol açıp açmayacağını merak ediyordu.

Önce en belirgin yerleri kontrol etti -resimlerin arkasını, aynaları, kitap raflarını. Hiçbir şey bulamadı. Yine de bir kitap ayracını devirmeyi ve ayak parmağını bir sandalye ayağına çarpmayı başardı. Bir süper casus değildi ve züccaciye dükkânındaki boğa taklidini kimsenin duymaması için dua etti.

Tam pes etmek üzereyken barın arkasındaki devasa şarap rafına doğru ilerledi. Şişelerle oynadı, birini düşürmemek için ekstra dikkatli davranıyordu. Pahalı olduklarına şüphe yoktu.

Rafın üst kısmına yakın siyah bir şişeyi oynattığında, en ufak bir titreşim hissetti. Heyecanla itti ve rafın yarısı açıldı ... sadece bir inç, ama arkasında ne olduğunu öğrenene kadar daha fazla açmaya cesaret edemedi. Kapıyı daha da itmeye hazırlanarak dinledi, ama sesler göğsünü daralttı ve nefesini kesti.

Kahretsin!

Kalbi küt küt atarken rafı çekerek kapattı ve ofisten dışarı fırladı. Kapıyı kapatırken kasları sulandı ve çalışmayı durdurdu ve kendine duvara yaslanıp sadece nefes alması için bir an tanıdı. Parmakları otomatik olarak stetoskopunu buldu. Stresli olduğu zamanlarda ona dokunmak garip bir alışkanlıktı ve bundan vazgeçmesi gerekiyordu. Babasının anılarını taşımayan kendi stetoskopunu alacak iradeyi henüz bulamamıştı.

Ofis kapısının arkasından gelen sesler onu düşüncelerinden kopardı. İki de erkekti, biri Nate'in. Ne yazık ki ayrıntıları duyamıyordu ama ses tonundan anlaşıldığı kadarıyla Nate mutlu değildi. Diğer erkeğin sesi eğlenmiş gibiydi. Ve sesindeki bir şey kadının omurgasını ürpertti.

Kapı sarsılarak açıldı ve sıçradı, döndü ve en az iki metre boyunda ve kendisinden iki kat daha geniş olan bir adamla - hayır, kesinlikle iblisle- yüz yüze geldi. Film yıldızlarını aratmayan yakışıklılığı, yaydığı kötülük tarafından yok sayılıyordu; bunu derisinin altında, kaslarının içinde kıpırdayan milyonlarca solucan gibi hissetti. Adam yere baktı, siyah gözleri sanki kadın bir biftek, kendisi de aç bir aslanmış gibi onu hedef alıyordu.

"Burada neyimiz var?" Sesi hem baştan çıkarıcı hem de korkutucuydu ve derisinin altında kıvranan şeylerin hissi arttı. O hangi tür?

Nate aniden oradaydı, kolundan tutup onu uzaklaştırdı. "O senin zevkin için değil, Fade." Elleri kızın kolunda neredeyse sahiplenici bir şekilde sıkılaştı. "O bir

alışan."

İblis alaca bir kaşını kaldırdı. "alışanlar kesinlikle benim zevkim içindir."

"Bu değil. Sağlık görevlisi eksiğimiz var ve bir tane daha kaybetmeyi göze alamayız."

İki erkek arasındaki gerginlik havada çatırdıyor, her saniye daha da artıyordu.

"Ben, um ..." Kuru dudaklarını yaladı. "Gitmeliyim."

Nate ona döndü ve elini kolunun üzerinde tuttu. "Neden buradasın?"

"Malzeme satın almak için ne kadar yetkim olduğunu öğrenmek istedim," diye yalan söyledi.

Adam onu o kadar uzun süre inceledi ki kadın terlemeye başladı ve fazladan deodorant sürmediği için pişman oldu. Boynundaki stetoskop bir ilmik gibi hissettirmeye başladı. Sonunda başını salladı.

"İhtiyacınız olan her şeyi satın alın. Kişisel bir ödeme hesabı oluşturmak için Marsden ile görüşün."

Titrek bir gülümseme sundu ama Fade'in göz ucuyla ona baktığını görünce gülümsemesi düştü. "Teşekkür ederim. şimdi gideceğim."

"Seninle yürüyeceğim," diye mırıldandı Fade ve ilikleri dondu. Hayatında kötölükle karşılaşmıştı, babası da buna dahildi. Ama bu erkek . . . diğerlerinin yanında soluk kalıyordu. Ve Yeraltı Dünyası Generali'nin aksine, Susuzluk'un onu korumak için şiddeti engelleyen bir büyüğü yoktu.

"Kendi başına yürü." Nate'in sesi bir belanın habercisiydi. "Onunla konuşmam gereken bir iş var." Parmakları

koluna gömüldü, onunla aynı fikirde olduğuna dair sessiz bir işaretti bu. Sanki bu bir soruymuş gibi. "Ofisimde."

Nate, Fade'in Lena'ya ne yapmayı planladığını bilmesi dışında ona ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. İblis akşam yemeği ve seks peşindeydi ve onun için ikisi de aynı şeydi. Nate'in yetenekli bir sıhhiyeciyi isteki ilk gününde kaybetmesine imkân yoktu.

Ve bunu düşünmek ona ne kadar acı verse de, Nate o piçin ona Nate'in dokunduğu gibi dokunmasını da istemiyordu. Nate'in istediği şekilde. Dudaklarının nasıl çilek parlatıcısı tadında olduğunu, teninin nasıl pürüzsüz bir saten gibi hissettirdiğini hâlâ hatırlayabiliyordu. Fade o tatlı teni çürütecek ve dudaklarını kanatacaktı.

Bu düşünceyle göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi ve Lena'ya ofisine kadar eşlik ettikten sonra Marsden'a bir mesaj göndererek Fade'e göz kulak olması konusunda onu uyarırken hırıltısını bastırmak için çaba sarf etmek zorunda kaldı. Patronlarının kendi kulübünde sorun çıkarmasını engelleyemezlerdi ama onun dikkatini başka yöne çekmek için ellerinden geleni yapabilirlerdi. Ve şu anda Nate'in bir numaralı hedefi bu pisliği Lena'dan uzaklaştırmaktı.

Mars'a mesaj atmayı bitirdiğinde, "Ne hakkındaydı bu?" diye sordu.

"Hiçbir şey. Sadece Fade'den uzak dur, anladın mı?"

"Bana iki kez söylemek zorunda değilsin," diye mırıldandı. "Kim bu adam?"

Nate telefonu biraz fazla güçlü bir şekilde masaya fırlattı,

ve yere kaydı. Siktir et. Orada kalabilirdi. "O kulübün sahibi."

Başını kesinlikle köpekvari bir tavırla eğen Vladlena, sanki çözülmesi gereken bir bulmacaymış gibi onu inceledi. "Belli ki ondan hoşlanmıyorsun. Öyleyse neden onun için çalışıyorsun?"

Ve bu yüzyılın sorusu değil miydi? Gerçekten. Buraya neden çalışmak için geldiğini biliyordu, ama neden hâlâ burada olduğunu . . o kadar emin değildi.

"Her zaman böyle meraklı mısın?"

Ona çok yakışan güneşli bir gülümsemeyle onu onurlandırdı. Parlayan, bronz teninden parlak sarı saçlarına kadar içinde zerre kadar karanlık yoktu. Özel dikim siyah önlükler içinde ne kadar harika görünse de, ona daha çok yakışması için neşeli sarı önlükler sipariş etmek istiyordu.

"İçimdeki kedi yüzünden olmalı," dedi neşeyle.

"Komik, ama sende pek kedi görmüyorum."

Gülümsemesi duraksadı ama takdire şayan bir şekilde gözlemini başka yöne çevirerek toparlandı. "Soruya cevap verecek misin?"

"Sana bir cevap borcum olduğunu düşünmemiştim."

Narin bir omzunu silkti. "Sanırım bilmiyorsun. Ama güzel olurdu."

Güzel mi? Hoş mu? Bu dişi nerede büyümüştü? Şimdiye kadar karşılaştığı en az yeraltı yaratığıydı. Bu hoşuna gitti. Ona dönüşmeden önceki hayatını hatırlatıyordu. Uyanan bir kâbusa dönüşmeden önceki hayatı.

"Bir anlaşma yapalım," dedi. "Sen bana gerçekten neden burada olduğunu söyle, ben de sana neden Fade için çalıştığımı söyleyeyim."

Kadının yüzündeki renk o kadar hızlı kayboldu ki, adam neredeyse bayılırsa onu yakalamak için atlayacaktı. "Ne demek istediğini anlamıyorum."

"Tepkiniz bana aksini söylüyor."

Kadın sertleşti. "Ofise dönmeliyim-" Adam onun yolunu kesti. "Acelen ne?"

"Yapmam gereken bir iş var."

"Patron benim ve senin işin bekleyebilir diyorum."

Kızgın kırmızı lekeler yanaklarını renklendirdi. "Diğer sağlık görevlilerinin istifa etmesine ş a ş m a m a l ı . Onlara da zorbalık mı yaptınız?"

"Hayır."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak göğüslerini yukarı ve dışarı doğru itti. Bunu daha sık yapmalıydı. "Yani ben özelim. Ne kadar güzel."

"Benden sır saklamadılar." Ne renk sütyen giyyordu? Pratik bej ya da saf, mantıklı beyaz giyecek bir tipe benziyordu.

"Benim sırlarım bana ait ve senin onlara sahip olmaya hakkın yok." Parmaklarını şıklattı ve yüzünü işaret etti. "Gözlerim burada, Bay Sabine."

Yakalandı. Sertçe. Dikkatini azgın libidosundan uzaklaştırmaya zorladı. "Eğer işimi etkiliyorlarsa buna hakkım var."

"Öyle değil." Boynundaki yıpranmış stetoskopu bir santim bile kıpırdamamış olmasına rağmen düzeltilti. Bunu koridorda da yapmıştı.

"Bunu neden yapıyorsun?"

"Neyi?" diye sordu ve adamın gözleri parmaklarına kayd,

Zamanla beyazlamış siyah borunun üzerinde gezinirken ellerini iki yanına doğru salladı. "Babamındı."

"Yani bu bir teselli."

Yanakları sanki bir ressamın fırçası gül lekesi sürmüş gibi nazikçe pembeleşti. "Aptalca olduğunu biliyorum. Sadece yeni bir tane alacak vaktim olmadı."

"Çok kötü bir yalancısın." Elini uzatıp saç örgüsünden kurtulmuş bir tutamı gözünden uzaklaştırdı ve parmaklarının onun sıcak teninde gezinmesine izin verdi. Tanrım, onda öyle bir hayat vardı ki, parmak uçlarının altında titreşen ve onu tam gaz giden bir motosiklet gibi harekete geçiren bir hayat. "Söylesene, bu kadar şeffafken bizim dünyamızda nasıl hayatta kalabiliyorsun? Bunca zaman sana kim baktı?"

Yumuşak bir sesle sorduğu soruyu hakaret olarak algılamamıştı ama kadın bir tıslamayla ondan uzaklaştı.

"Kapa çeneni," diye tersledi. "Sadece ..." Elini ağzının üzerine kapattı, ifadesi bozulmuştu. "Ben ... Tanrım, özür dilerim." Adam kadının aklını başına toplamasına izin verdi ve kendini ona tekrar uzanmamak için zorladı. "Bak, bu konuda biraz hassasım, tamam mı? Kendi başımın çaresine bakmaya çalışıyorum. Babamın boyunduruğundan kurtuldum ve korunmaktan, kollanmaktan ve camdan yapılmışım gibi davranılmasından bıktım. Kendi başıma bir şeyler yapabilirim. Ölmeden önce yapmam gereken şeyler var, biliyor musun?"

Ölümü yakınmış gibi gösteriyordu. Evet, bir şekil değiştiren olarak uzun ömürlüydü ama ölümsüz değildi. Yine de genç olduğunu hissediyordu ve muhtemelen birkaç yüz yılı daha vardı, o halde bir şeyler yapmak için bu acele niye?

"Peki, bu iş kendi başının çaresine bakmaya çalışmanın bir parçası mı?"

Kaşları derin bir şekilde çatıldı. "Evet," dedi, sanki bu düşünce şimdi aklına gelmiş ve belki de onu biraz şaşırtmış gibi. "Sıra sende. Neden nefret ettiğin bir adam için çalışıyorsun?" Kadın ona bir adım daha yaklaştı ve adam onun bunu fark ettiğinden bile şüpheliydi. Ona yine o çözülmesi gereken gizemli bakışıyla bakmakla meşguldü. "Bunun bahsettiğin ateşle bir ilgisi var, değil mi? O kadar sıcak yanabilir ki kendi kendini yakabilir."

Belli ki ona çok fazla şey söylemişti ve daha da belli ki kız kendi iyiliği için fazla zekiydi. Lena ona o çok bilgili gözlerle bakarken düşünemeyen adam ondan uzaklaştı ve ellerini bara dayadı. Lena'nın yaklaştığını duymaktan çok hissetti ve eli koluna indiğinde sanki parmağını bir elektrik prizine sıkıştırmış gibi oldu. Vücudu sarsıldı, kasları gerildi ve yoğun, yakıcı sıcaklık kemiklerinin derinliklerindeki ilikleri eritti. Tanrım, en son ne zaman bir kadına böyle tepki vermişti?

Bunun cevabını düşünmek istemiyordu çünkü karısına bile böyle bir tepki vermemişti.

Bu düşünce göğsünden sanki yıllardır buharlaşıyormuş gibi çıkan bir hırıltıya dönüştü. Lena'yı korkutmuş olabileceğini çok geç fark etti ama garip bir şekilde Lena irkilmedi. Aslında, nazik bir okşama hareketine başladı

Omurgasında bir aşağı bir yukarı gidip gelen bu hareket onu hem rahatlattı hem de yörüngeye oturttu.

"Yapma," diye mırıldandı, neden onun kendisine bu şekilde dokunmasını istemediğinden emin olmasa da.

Onu görmezden gelerek hafif vuruşlarına devam etti. "Eşin öldüğünden beri biriyle birlikte oldun mu?"

Gülüşü kendi kulaklarında kırılıyordu. "O ölmedi. Öldürüldü. Ve eğer sorduğunuz buysa, bekâr kalmadım."

"Hayır, sorduğum şey bu değildi."

Kaşlarını çatarak dik durdu ve ona döndü. Kızın eli yanına düştü. "O zaman ne soruyordun?"

"Eğer o zamandan beri birini sevdiysen."

Başı tokat yemiş gibi geriye gitti ve dengesini korumak için geriye doğru bir adım attı. "Neden?"

Kadın onun adımına uyararak ilerledi ve adamın içinde tuhaf bir panik duygusu belirdi. "Bazı türler ömür boyu çiftleşir. Vampirlerin öyle olmadığını biliyorum ama kan bağı güçlü olabilir. Zıyan olup gittiklerini ve kırık kalplerden öldüklerini gördüm."

"Kırık bir kalpten yanmış değilim," dedi sıkıca.

"Nefretten kül oldum."

"Yani nefretten başka bir şey kalmadığını mı düşünüyorsun?"

"Olmadığını biliyorum." Hatta çoğu zaman nefretin hâlâ orada olduğundan bile şüpheliydi.

"O zaman neden çalışmaya devam ediyorsun? Beslenmeye? Neden güneşe çıkıp her şeye bir son vermiyorsun?"

Çünkü güneş beni kızartmıyor. Ama evet, o anladı.

Ne sorduğunu. Aynı soruyu kendisine de düzenli olarak soruyordu.

Elini yüzünde gezdirdi, ölü olduğu kadar canlı olan biriyle bu konuşmayı yaptığına inanamıyordu. "Bitirmek, bunu yapacak kadar önemsemişim anlamına gelir."

"Yani hiçbir şey umurunda değil." Uzun altın kirpiklerinin arasından ona baktı, bakışları cesur ve sert bir meydan okumaydı. "Hiçbir şey kanını ateşlemiyor mu?"

Aleti kıpırdandı, sanki o da yalancı olduğunu ima ediyordu. "Oh, onu ateşleyen bir şey var."

Lena'nın yüzünde belli belirsiz bir zafer ifadesi vardı. "Peki neymiş o?"

"Sen." Bakışlarını onun üzerinde gezdirdi, kadınsı kıvrımlarında oyalandığı her saniye kanı daha da hızlanıyordu. "Nedense avlanma güdümü harekete geçiriyorsun."

"Yani beni av olarak mı görüyorsun?"

"Dokun bana," dedi alçak bir sesle, "ve öğren."

Bölüm 6

Lena bir emre itaat etmek için hiç bu kadar istekli olmamıştı. Doğuştan gelen besleme ve iyileştirme içgüdüsüne sahip bir hemşire olarak Nate'in yaralarını tedavi etmek için yanıp tutuşuyordu. Libidosu çılgına dönmüş yetişkin bir kadın olarak, ellerini onun sert vücudunun her santiminde gezdirmeyi arzuluyordu.

Ölümüne sayılı günler kalmış ve her zaman "farklı" olmuş bir şekil değiştiren olarak, sadece bir süreliğine normal olmak istiyordu. Bir erkekle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istiyordu. Oh, sonuna kadar gidemezdi - vardiyacılar ilk vardiyalarından önce seks yapamazlardı. Erkekler ereksiyon olamıyordu ve bir dişinin kızlık zarı vardiyası sırasında bozuluyordu ama ondan önce geçilmezdi. Eidolon onunkini ameliyatla çıkarmayı teklif etmişti ama kadın onu geri çevirmişti çünkü cidden ... ne kadar utanç vericiydi.

Şimdi bu kararından pişmanlık duyuyordu. Çok fazla ömrü kalmamıştı ve bakire olarak ölecekti.

Ve gerçekten, daha fazla drama kraliçesi olabilir mi?

Nate'in mavi gözleri ona doğru parladı. "Gördüğüm kadarıyla bana meydan okumayı kabul etmeyeceksin."

Meydan okuma mı? Bu kelime bile içinde bir şeylerin yükselmesine neden oldu.

. En azından şehvetten başka bir şey. Bu bir eylem çağrısıydı, bir kurdun bir geyiği kovaladığı gibi onu yere serme arzusuydu. Hayatında ilk kez, hayvani içgüdüleri,

sahip olduğundan şüphe etmeye başlamıştı, canlandı ve bu müthiş bir aceleydi.

Yani evet, bakire olarak ölecekti ama dokunulmadan ölmeyecekti.

Cesurca ona doğru adım attı ve adamın yüzünde beliren küçük şaşkınlık parıltısının tadını çıkardı. Onun harekete geçmesini beklemiyordu, değil mi? Onu şaşırtmış olduğu bilgisi içini daha da fazla güçle doldurdu.

Adamın göğsünü avuçladı, elinin altındaki sert kasların dalgalanmasını hissetti. "Meydan okuma kabul edildi."

Göğsünden bir hırıltı yükseldi, erkeksi, muhtaç ses kadının ateşini yükseltti. "Neyi kabul ettiğinin farkında mısın?"

Değil. Bir ipucu. Şey, belki. Bakire olabilirdi ama masum değildi. Babasının evinde büyümüştü ve babasının sağlıklı bir iştahı vardı. Onun yatak odasından gelen sesleri duyduğu ya da istismarlarına tanık olduğu geceleri sayamazdı. Bir de üniversite ve oda arkadaşı vardı... Ama bunların hiçbiri Underworld General'daki malzeme dolaplarında olanlarla kıyaslanamazdı. Bir hastane seks iblisleri tarafından yönetiliyorsa, orada çok fazla . . . seks.

Onun elini tutup göğsüne bastırırken elinde hafif bir titreme vardı. "Göster bana."

Hiç tereddüt etmeden. Büyük bir hamleyle onun üzerine atladı. Kadının ağzını kendi ağzıyla kaparak onu duvara doğru itti. Dili derinlere itildi, onunkine karıştı, cinsel bir ritimle içeri girip geri çekildi.

inleyerek kabul etti.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı.
"Tatlı. Çok ... safsın."

Saf. Evet, tamam, ama isteyerek değil. Bunu çok uzun zamandır istiyordu. Vaughn'un ölümünde Nate'in parmağı olup olmadığını hâlâ tespit edemediği için muhtemelen kendini suçlu hissetmeliydi ama eğer yanılıyorsa ve Nate'in parmağı yoksa bu fırsatı kaçıramazdı. Ayrıca, ona ne kadar yaklaşırsa, ondan o kadar çok bilgi alabilirdi, değil mi?

Yaptığı şeyin gerekçesi yetersizdi ve bunu biliyordu. Ama vücudunun ne hissettiğini de biliyordu. Daha önce de tahrik olmuş, erkeklerden etkilenmişti ama hiç böyle olmamıştı. Sanki vücudu uyuyan bir volkandı ve sayısız yıl boyunca sadece küçük sarsıntılar yaşadıktan sonra şimdi uyanmaya başlamıştı.

Kanı damarlarında lav gibi aktı, kalçalarının arasında sıvı bir sıcaklık patladı ve göğsünün içinde agresif bir hırıltı onu kemiklerine kadar sarstı. Gözlerini kapatıp zihnini kapatarak vücudunun tepki vermesine izin verdi. Nate'in elleri yüzünü kavrayacak şekilde yukarı kalktı, parmakları onu öpücük için tutmak üzere yayıldı. Dili dudaklarını okşarken başparmakları çenesini okşadı.

Arzu, Nate'in şehvetli enerjisinden beslenerek kıvrılıp sarmalandı ve kendini ona karşı eğilirken, ereksiyonunun sert çıkıntısına sürtünmek için kalçalarını yuvarlarken buldu. Erotik bir onay sesi çıkardı ve öpücüğünü yoğunlaştırarak dilini dişlerinin üzerinde, ağzının çatısında gezdirdi,

ve dudaklarını ısırıyordu.

Aralarında oluşan buharlı sığağa rağmen titreyerek adamın pazularına yapıştı, onu olabildiğince yakınına çekti, cüssesinin kendisini bu kadar kadınsı hissettirmesine bayıldı. Kendi dairesinde ya da otelde olmayı diledi... burası dışında herhangi bir yerde. Neyi diledi? Düşüncelerinin nereye gittiğini hatırlayamadı çünkü Nate'in elleri boğazından ve omuzlarından aşağıya, sonra da daha aşağıya kaydılar. Elleri göğsünün üzerinde gezinirken bir kolu arkasına kaydılar ve dizleri neredeyse büküldü.

Biliyor gibiydi ve onu duvara yaslamak için kalın bir kalçasını bacaklarının arasına itti. Bu hareket aynı zamanda göbeğine karşı en lezzetli baskıyı uyguladı ve zevkle nefesi kesildi.

"İşte bu kadar." Çenesi boyunca cızırtılı bir yol çizerek öperken sesi boğuk, düzensiz bir tizdi. "Seni duymama izin ver."

"Hiç şüphe yok ki," dedi kendisinininki olduğunu bilmediği hırıltılı, tahrik edici bir sesle, "egon bundan hoşlanıyor."

Onun tenine karşı gülümsediğini hissetti. "Egomun desteklenmeye ihtiyacı yok ama evet, hoşuna gidiyor." Bir eli pantolonunun arkasından aşağı kayarken, diğeri ön taraftaki büzgü iplerini çekiştirirdi. Adam külotunun altından poposunu avuçlarken nabızı kulaklarında iğrenç bir şekilde yüksek sesle atıyordu.

Bunu gerçekten yapacak mıydı? Adam tısladı ve kadın kendi ellerini adamın arkasına götürdüğünü ve pantolonunun üzerinden sert kalçalarını sıkıldığını fark etti. Ayrıca bir bacağını kaldırarak tepesini adamın fermuarının arkasındaki çıkıntıya temas ettirdi ve bunu yapıp yapmayacağına dair sorusu

bunu gerçekten yapıp yapmayacağı sorusu yanıtlandı.

Bunu istiyordu. Çaresizce. O kadar çaresizce istiyordu ki, Nate önlüklü pantolonunu aşağıya doğru itmeye başladığında, başparmaklarını hem klotunun hem de pantolonunun altına sokup uyluğunun ortasına kadar iterek yardım etti. Nate onları çıkarmak için zaman kaybetmedi. Eli kızın bacaklarının arasına kayd ve parmakları kızın slaklığını bulduğunda ikisi de inledi.

Başını duvara yasladı ve eğer daha önce herhangi bir gerginlik varsa, o da gitmiş, yerini bu erkeği üstüne, içine, her yerine almak için aklsız, ilkel bir arzu almıştı. Erkeğin içinde olamayacağını fark ettiğinde neredeyse ağlayacakt ama sonra başparmağını yarığının tepesinde gezdirdiğinde içinden kıvılcımlar fışkırd ve önemli olan tek şey o nihai zirveye ulaşmakt.

Nefes nefese, ac içinde, pantolonunun fermuarını açtı ve adamın devasa ereksiyonunu serbest bıraktı. Elini adamın gövdesine doladığında adamın ağzı açık kaldı ve gözlerinin önünde dişleri uzadı, dudakları kıpkırmızı oldu. Baş istemsizce sola doğru eğildi ve boğazını ortaya çıkardı. Kendini bu kadar kolay sunması onu rahatsız etmeliydi ... daha sonra da edecekti ... ama şimdilik tek istediği o muhteşem köpek dişlerinin etinin derinliklerine gömüldüğünü hissetmekt.

"Lütfen," diye fısıldadı.

Anında başı aşağı indi, dişlerinin uçları boğazına arpt ... ama içeri girmedi. Uzun, nefessiz bir an boyunca hiçbir şey yapmad, ancak parmakları **uzun**, yumuşak vuruşlarla oynamaya devam etti ve

yarığından ileri doğru. Bir kalp atışı geçti. İki. Üç. Ve sonra, mırıltıya benzer bir sesle, Nate ağzını kızın boğazına kapattı ama ısırmadı.

"Hayır," dedi kabaca, şahdamarının üzerinden nazikçe ısırdı. "İşaret yok."

Lena itiraz edemedi, çünkü şu anda onun işaretini isteyerek alıyordu, bir parmağını girişine daldırdı ve parmak ucunu ultra hassas dokuyu daire içine almak için kullandı. Başparmağı klitorisinin üzerinde hafifçe gezindi, küçük, alaycı fiskeler, Lena kalçalarını onun eline doğru yuvarladıkça daha da sertleşti, dokunuşunu ihtiyacı olan yere indirmek için çaresizdi. Aynı zamanda, onun shaftını sıktı, vuruşları beceriksiz ve pratik değildi, ama nefesindeki küçük aksaklıklar herhangi bir gösterge ise, umursamıyor gibi görünüyordu.

Ağzını tekrar yakaladı ve bacaklarının arasında gerilim arttı. "İnanılmazsın," diye mırıldandı. "Senin gibi biriyle hiç tanışmadım."

Sözleri, dünyayı küçülten ipeksi bir okşamaydı, böylece sadece onlar var oldu. Vuruşlarının temposunu değiştirdi ve kaygan sürtünme onu kıvrandırdı, nefes nefese bıraktı, kenara doğru koştu ve sıçradı.

"Evet," diye haykırdı, orgazm onu parçaladı, Lena'nın tüm duyularını ve hatta belki de bilincini bir anlığına elinden alan bir his kasırgası. Bacakları jöleye dönüştü, görüşü karardı ve Nate'in iri vücudu olmasa yere yığılacaktı.

Aşağı inerken, ona bundan daha ileri gidemeyeceğini nasıl söyleyeceğini düşündü.

Belki de ihtiyaçı yoktu. Yumruğunu yavaşça onun sert uzunluğuna indirip kaldırdı. Belki de onun kendisini tatmin ettiğı gibi o da onu tatmin edebilirdi-

Kapının çalınması bu düşünceyi dondurdu ve Nate'in boğazının derinliklerinden kötü bir hırıltı çıkardı. "Ne?" diye bağırırken dudakları kızın boynuna değdi.

"İşimiz var." Fade'in sesi ofisteki sıcaklığı anında düşüren buz gibi, keskin bir komuttu.

Nate nefesinin altında küfretti. "Bir dakika içinde çıkacağım." Kadından bir adım geri çekildi ve küçük bir irkilmeyele fermuarını çekti. "Burada kal," dedi ona alçak ve kısık bir sesle. "İblisi buradan uzaklaştırmam için bana üç dakika ver ve sonra çık."

Pantolonunu çektişirdi, birden kendini açıkta hissetti ve ciddi şekilde utandı. "Bu ihtiyat niye?"

"Çünkü o seni istiyor ve benim de istediğimi biliyorsa-" Bir lanetle sözünü kesti ve tüyleri diken diken oldu, ama bunların istenmenin sonucu olarak ortaya çıkan hoş şeyler mi, yoksa aynı nedenle ortaya çıkan önsezi dikenleri mi olduğundan emin değildi.

Bununla birlikte, yarı giyinik, darmadağınık ve ciddi şekilde kafası karışmış bir halde onu terk etti.

Nate koridora çıkarken öfkesi bir palanın ucunda dengeleniyordu, kapının arkasından kilitlendiğinden ve Fade'in Lena'yı görmediğinden emin olmaya dikkat ediyordu. Dostum, orada cennete çok yaklaşımtı, Lena'nın tadını hâlâ dilinde hissediyor, kokusunu vücudunda duyabiliyordu. Onun

Tutkunun tatlı sesleri hâlâ kulaklarında çınılıyordu.

Hem siki hem de dişleri yakın zamanda doyurulamayacak bir açlıkla zonkluyordu. Saatli bir bombaydı ve Fade'in üzerinde kanlı, acı verici bir patlamayla patlamayı çok istiyordu.

İblisin yüzündeki şeytani sırıtış, ofiste ne olduğunu tam olarak bildiğini gösteriyordu. "İçeride bir dişi var."

"Orada her zaman dişilerim olur." Nate koridorda ilerleyerek Thirst'ten Gladius'a ikinci girişe açılan korumalı kapıya yöneldi. "Bu kadar önemli olan ne?"

Fade hemen peşinden gelmedi ama Nate yürümeye devam etti, nefesinin altında küfrederek piçin peşinden gelmesini ve soruyla Lena'yı unutacak kadar dikkatinin dağılmasını umdu. Nate daha önce Fade'in Nate'in yatak arkadaşlarına olan ilgisinden hiç endişe etmemişti ama o zaman da kadınlar onun için tek gecelik ilişkilerden başka bir şey olmamıştı. Lena, eşi öldüğünden beri Nate'in ilgisini herkesten daha fazla çekmişti ve eğer Fade bunu fark ederse, Lena Nate'in kontrol eksikliğini hayatıyla ödeyebilirdi.

"Yeni bir dövüş kulübü açacağım," dedi Fade, Nate'e yetişirken. "Yeraltı dünyasındaki kargaşa insan nüfusunu da etkilemeye başladı ve ben bir franchise fırsatı görüyorum."

"Ne yani, ölüm maçlarının McDonald's'ı mı olmak istiyorsun? Fark etmediyseniz, çoğu ülkede hayvan dövüşleri bile yasadışıdır."

"Kıyamet yaklaşıyor, vampir. Ve içinde

sonrasında dünya değişecek. İblisler yeryüzünde dolaşacak ve kan sporunu sevecekler."

Hadi canım. "İblisler o noktada kendi arka bahçelerinde ölüm maçları düzenleyecekler. Neden birileri onları görmek için para ödesin ki?"

"İnsanlar arka bahçelerinde de hamburger ızgara yapabiliyor ama yine de fast food zincirleri bunlardan servet kazanıyor."

Nate, Lena'nın hamburger sevip sevmediğini merak etti. Onu yerken seyretmeyi çok isterdi. Bir kadının et yemesini izlemenin inanılmaz derecede şehvetli bir yanı vardı... özellikle de kendi hazırladığı bir şeyse.

Bu da ne böyle? Belli ki bütün kanı hâlâ aletindeydi.

Elini saçlarının arasından geçirdi ve durdu, fantezilerinin Lena'nın hamburger yemesini izlemek yerine iblisin boğazını parçalamasına izin verdi. "Yani dövüşçü tedarik etme, arena kurma, temizlik işleriyle uğraşmadan ucuz bir eğlence sunmaya niyetlisiniz.
.."

"Tüm bunlar konfor, yiyecek ve içecek sağlarken." Fade sırtıttı. "Bazı savaşçıları efsane yapacağım, herkesin birlikte olmak isteyeceği yıldızlar. Elbette bir bedel karşılığında."

"Ve şüphesiz, herhangi bir rekabetin ezildiğinden emin olacaksın." Fade bunun üzerine daha da geniş sırtıttığında kabaran tiksinti şaşırtıcıydı. Nate iblisin entrikalarına karşı herhangi bir olumsuz tepki vermeyeli onlarca yıl olmuştu. "Peki bunu bana neden anlatıyorsun? Bunun bahsettiğin 'iş' ile bir ilgisi var mı?"

"Bunu senin yönetmeni istiyorum."

Oh, lanet olsun, hayır. "Ben burada mutluyum."

Fade elini küçümser bir hareketle salladı. "Sizin mutluluğunuz benim ana önceliğim değil. Temel atmadan inşa etmeye ve işe almaya kadar işin tüm unsurlarını denetleyeceksiniz."

Bu iş hiç de iyi gitmiyordu ve Nate sanki iblisten ve onun şeytani planlarından kaçabilecekmiş gibi yeniden yürümeye başladı. "Alanı çoktan seçtiniz mi?"

"Evet." Fade, Nate'in yanına düştü. "İnsanları biçen bu kadar çok salgın varken, zehirli topraklar her kıtada mevcut. Her yerde kulüpler açacağım ama ilki Güney Amerika'da bir ormanda olacak. Bölgeyi değerlendirmek ve hak iddia etmek için yarın yola çıkacaksınız. Sadece birkaç gün sürer."

"Marsden'ı gönder. Ya da Budag'ı. Burada işim var."

Fade hırladı ve Nate karşılık verme isteğine direndi. "Bu tartışmaya açık bir konu değil. Gideceksin ve gelecek hafta, yeni ayın arifesinde, bir kurban sunmak için bölgeye geri döneceksin."

İçgüdüleri seğiren Nate koridorun ortasında durdu. "İçimden bir ses kurbanı çoktan seçtiğini söylüyor."

"Buldum. Kendi kulübünüzde bulduğum hoş bir bakire."

Nate acı bir kahkaha attı. "Bu kulüpte ... şey, hiç bakire olmadı."

"Oh, çok yanılıyorsun." Fade elini Nate'in omzuna vurdu, gözleri siyah, yağlı havuzlardan biraz daha fazlasıydı. "Senin

yeni doktor Vladlena'ya dokunulmadı."

Hay sikeyim. Nate çok bilinçli bir şekilde yüz ifadesini tarafsızlığa çevirdi. Fade'in Lena'nın Nate'le ilgilendiğine dair en ufak bir şüphesi bile varsa, iblisi bundan vazgeçirmek mümkün olmayacaktı.

"Bir sıhhiyeci daha kaybedemem. Onları bulmak çok zor. Başka bir bakire bul." Ciddi misin? Bakire miydi? İmkânı yok. Yine de bu pek çok şeyi açıklıyordu. Hissettiği o sinir bozucu saflık ve masumiyet gibi.

"Bir fedakârlık önemli değilse hiçbir şey ifade etmez. O bu kulüp için önemli ve bu yüzden de mükemmel." Fade sesini karanlık, tehlikeli bir gürültüye indirdi. "Bu konuda daha fazla tartışma olmayacak ama bana kazık atmadığından emin olmak için Budag'ı sana göz kulak olması için gönderiyorum. Bölgeyi güvence altına aldıktan sonra, onunla birlikte oraya dönecek ve ona ölene kadar işkence edeceksin."

İblis etkilenmeyeceğine göre, Nate'in tek seçeneği ona ayak uydurmaktı. Şimdilik. "Nasıl istersen."

Eğer Fade'in istediği olsaydı, Lena haftaya ölmüş olurdu. Ama istediği olmayacaktı. Nate alacaktı. Nate seyahatinden döner dönmez Lena'nın kurban edilemeyeceğinden emin olacaktı.

Çünkü artık bakire olmayacaktı.

Bölüm 7

Lena dört gündür Thirst'te çalışıyordu ve burada geçirdiği zaman tam bir fiyasko olmuştu. Nate ortadan kaybolmuştu, ofisinin kapısı kilitliydi, bu yüzden şarap rafının arkasında ne olduğunu keşfedememişti ve görünüşe göre ona büyük bir ilgi duyarak etrafta gizlenen ürkütücü Fade adamı dışında, uzaktan bile olağandışı bir şey ortaya çıkarmamıştı. Nate ve Marsden çok sıkı çalışıyordu ve çalışanlardan müşterilere kadar kuralları çiğneyen herkes bedelini ödüyordu. Shade ve Wraith'e göre böyle bir yer için normal olmayan uyuşturucuya bile izin vermiyorlardı.

Normal olmadığını düşündüğü bir başka şey de Marsden'ın, Fade ona çok yaklaştığında müdahale etmek için bir anda ortaya çıkıp gezinmesiydi. Nate'in asistanı da ihtiyacı olan her şeyi aldığından emin oluyordu ve bir keresinde hamburger sevip sevmediğini bile sormuştu. Eğer burada gizli görevde olmasaydı, kulüpte çalışmaktan gerçekten keyif alırdı.

Bir de Marsden'ın birkaç dakika önce teslim ettiği paket vardı. İçinde tıbbi malzemeler olduğunu düşünerek paketi açmıştı. İçindeki yeni stetoskopu görünce gözleri yaşardı... altın kaplama göğüslüğü ve toprak boruları olan son derece pahalı bir stetoskop. Not yoktu ama hediyenin Nate'in işi olduğunu biliyordu,

ve onun bu cömert davranışı onu dengeledi. Babasına ait olana olan aptalca bağlılığını anlıyordu, bir tane satın alırsa bunun neredeyse bir ihanet gibi hissedeceğini biliyordu.

Nate onu bu acıdan kurtarmıştı ve onun başlangıçta inandığı gibi bir canavar olabileceğine dair inancını korumakta zorlanıyordu.

"Kolyen güzelmiş." Eidolon'un kız kardeşi Sin'le çiftleşmiş olan sarışın vampir Con, muayenehanenin kapısında durmuş, bir omzunu kapı pervazına dayamıştı. Sin'in yanı sıra tüm Sem kardeşler onu kontrol etmeye gelmişlerdi ve Eidolon evde olduğu her gün onu arıyordu. Bugün Con, Lena'yı kontrol etme görevini üstlenmişti.

Lena yeni stetoskopuna bakarak gülümsedi. "Buralarda standarttır."

"Uh-huh." Con şüpheli bir homurtu çıkardı. "E'de bile böyle bir şey yok. Karaborsada organ falan mı satıyorsun?"

"O kadar da pahalı değil." Kendinden büyük adamlarla kavga eden bir başka sarhoş salak tarafından kana bulanmış muayene masasını dezenfekte etmekten başını kaldırdı. "Ve bir bebek bakıcısına ihtiyacım yok. Kendi başıma gayet iyiyim."

Babası onu tamamen gözlerden uzak ve korunaklı tutmuş olabilirdi ama onun ölümünden bu yana geçen yaklaşık üç yıl içinde sağlıklı bir bağımsızlık kazanmıştı. Kendini yeni şeyler denemeye ve yeni yerlere gitmeye zorlamıştı ve bunun bir dakikasından bile pişmanlık duymamıştı. Korkutucu görünen aktiviteler asla düşündüğü kadar kötü değildi ve hatta

Bir keresinde oda arkadaşıyla insan kulübü olayını yapmıştı. Henüz bir yeraltı kulübüne girecek kadar cesur olmamıştı ama Thirst'ün nasıl yönetildiğini gördükten sonra denemeye hazırды.

"Bebek bakıcılığı yapmıyorum," dedi Con. "Sadece seni kontrol ediyorum. Hepimiz buna ayıracak daha fazla vaktimiz olmasını isterdik ama yeraltı dünyasının çalkalanma şekliyle ..."

Başka bir şey söylemesine gerek yoktu. Dünya kıyametin eşiğindeydi ve yüzlerce, belki de binlerce dövüş kulübünden sadece biri olan bir dövüş kulübünden çok daha önemli şeyler vardı.

"Anlıyorum," dedi. "Yardımlarınız için minnettarım."

"Evet, yakında sizin için bir şey bulabiliriz. Wraith Gladius'un ne olduğunu araştırıyor. Ben buraya gelmeden hemen önce bir mesaj gönderdi. Bir ipucu bulduğunu söyledi, bilgi için bir adamı sıkıştırmak için bir saat istedi, ama ihtiyacınız olan molanın bu olduğunu belirtti."

Con'un verdiği haber onu havalara uçurmalıydı ama bunun yerine hissettiği tek şey dehşet oldu. Kardeşinin ölümünden sorumlu olanları bulmayı ne kadar istese de, Nate'in onlardan biri olmamasını istiyordu.

Bir gülümseme yapıştırdı. "Harika. Sabırsızlanıyorum."

Con'un keskin kulakları ayak seslerini duymuş olmalı ki hemen, "Seni UG'ye geri istiyoruz. Eidolon sana zam yapacak."

Nate, Con'un arkasından, "Bunu karşılayacağım ve yüzde 20 ekleyeceğim," dedi ve kalbi biraz çarptı. Aptal şey onu ıskalamış gibi görünüyordu.

"Onu geri istiyoruz," dedi Con, hiç vakit kaybetmeden.

Nate sağlık ofisine girdi, mavi-siyah saçları sert ışıkların altında parlıyordu. "O benim."

Con alaca bir kaşını kaldırdı. "Senin mi?"

"Thirst'ün," dedi Nate. "Aslında onu tanıtmaya geldim."

"Öyle mi? Uygun zamanlama."

Nate'in abanoz kaşları tehlikeli bir şekilde kararan gözlerinin üzerine düştü. "Burası benim kulübüm. Zamanlamam bana ve sadece bana kolaylık sağlıyor. Bir şey istediğimde, onu alırım." Bakışlarını kadına çevirdi ve gözleri daha da karardı. "Ve onu istiyorum."

O uzun kirpiklerin ardında biriken sıcaklıktan şüphe etmek mümkün değildi ve Lena'nın nefesi kesildi. Daha önce hiçbir erkek ona Nate'in baktığı gibi bakmamıştı ve bu hoşuna gitmişti.

Ancak Con öyle yapmadı. Sanki onu savunmaya hazırlanıyormuş gibi gerginleşti, gümüş gözleri jilet gibi parladı, ama çabucak, rahat bir gülümsemeyle aralarına girdi ve Con'un ön kolunu tuttu.

"Seni geçireyim," dedi neşeyle. "Uğramanız büyük incelikti. Eidolon'a teklifini değerlendireceğimi söyle."

Arkasından zar zor duyulabilen bir gümbürtü duyuldu ve Nate'in hırıltısının sahiplenici niteliği karşısında teninde bir zevk ürpertisi belirdi. Onu sadece kulüp için istiyor olsa bile, değer verilmek güzeldi. UG'nin kendisine değer verdiğini biliyordu ama burada daha az amiri ve daha fazla özerkliği vardı. Bu çok güzeldi.

Neden burada olduğunu unutma, aptal. Vaughn öldü. Doğru ya.

Soğuk bir su sıçramasından bahsediyoruz.

Con kapı girişinde durdu. "Sorun yok, Lena. Kendi çıkış yolumu bulabilirim." Bakışları Nate'e kaydı ve ona dönmeden önce dişlerini gösterdi. "Sadece kendine dikkat et. Bir şeye ihtiyacın olursa-" Nate'e bir kez daha "ona zarar verirken ölürsün" bakışı attı "-herhangi bir şeye, aramayı biliyorsun."

"Biliyorum." Ayak parmaklarının ucuna kalkarak onu yanağından öptü. "Ve teşekkür ederim."

Con hızla uzaklaştı ve Nate'e döndüğünde bir kez daha nefesi ciğerlerinden çalındı. Üzerinde solmuş bir kot pantolon ve her bir kası büzgülü bir sargı gibi saran lacivert bir tişört olan Nate muayene masasının yanında duruyordu; siyah yelesi sırtından aşağıya ve omuzlarının etrafından parıldayan bir şelale gibi dökülüyor, iri vücudu ölümcül bir güçle titreşiyordu. Muhteşemdi.

"O senin sevgilin mi?" Nate'in sesi derin, boğuktu ve kadınsı bir takdirle ürperdi.

"Pek sayılmaz. Patronumun kız kardeşiyle çiftleşti." "Ben senin patronunum."

Lanet olsun. İyi çuvalladın. "Elbette öylesin. Sadece orada uzun süre çalıştım ve artık orada olmadığım gerçeğine alışmak zor."

İkna olmuş görünmüyordu ama hiçbir şey söylemedi. Bunun yerine, acımasız, kalp atışlarını hızlandıran bir sessizlik içinde kapıya doğru yürüdü ve onu kapattı.

Kilidin klik sesi o güne kadar duyduğu en yüksek sestti ve gerçekten de seğiren bir tavşan gibi sıçradı.

Meraktan ve onu sadece görmekten bile etkilenen kadın, adamın dönüp aralarındaki mesafeyi kapatmasını izledi. Adam ona bakarken yüzünde anlam veremediği bir açlık ve pişmanlık karışımını bir ifade vardı.

" imdi," dedi yumuşak bir sesle, "ofisimde ba ladığımız içi bitiriyoruz."

Nate çok ate liydi. Yeni d v   kulübünün bulunduğu ormanda geçirdiği zaman onu sinir ve ihtiyaç düğümüne d n    rm    . Ortam ne kadar ilkel olursa, temel içgüdülerinin o kadar su yüzüne çıktığını uzun zaman önce tespit etmişti.

Güney Amerika yağmur ormanlarından daha ilkel olamazdı.

Yola çıkmadan önce Vladlena'yla ofisinde yaptıkları sevi me seansı sayesinde zaten derisi y z lm     ama buharlı ormana yaptığı yolculuk onu daha da heyecanlandırmı tı. Kadim ağaçların altında, sadece hayvanların dokunduğu toprakta durmak, yağmur, bitki ve yakın zamanda geçen bir jaguar kokan temiz, kirlenmemi  havayı içine çekmek onu saf, hayvani bir arzuyla titre tirmi ti. Avlanmak, beslenmek,  iftle mek istiyordu.

Bölgeye ayak bastığı anda Fade'in neden burayı seçtiğini anlamıştı. Orada elemental bir g   vardı ve hiçbir yeraltı yaratığı buna karşı koyamazdı. Toprağa yerleştirilecek bir gladyatör arenasını Roma Kolezyumu'nun iblis eşdeğeri olacaktı,

ve kötülüğü ona bağlayan kanlı kurbanla birlikte ... toprağın Sheoul -ya da insanların deyimiyle cehennem-adına talep edilebileceği düşünülebilirdi.

Bu fikir bile dehşet vericiydi ama şu anda Nate karşısındaki kadından başka bir şeye konsantre olmakta zorlanıyordu. O kadar tahrik olmuş, o kadar yanıyordu ki, giysilerinin tenine sürtünmesinden duman çıkmasını bekliyordu. Onu o pislik vampirle birlikte bulması, aralarındaki ilişkinin bu kadar tanıdık olması hiç yardımcı olmamıştı. Nate erkeği yok etmek, dişlerini bir kolyeyle Vladlena'ya teslim etmek ve sonra da savaşı kazandığı yerde onunla çiftleşmek istemişti.

Ve o kadar da seksi değildi. Neredeyse gözlerini devirecekti. Lanet orman onu bir mağara adamına dönüştürmüştü.

Mağara adamı şeyiyle koşarken... kızın hediyesini taktığını görünce testosteronu tavan yaptı. Bu sadece bir stetoskop olabilirdi ama kız onun teklifini kabul etmişti ve nedense göğsünü yumruklayıp onu inine sürüklemek istedi. Bunun yerine, ormanın puslu havasını delip geçen bir parça nezaket sayesinde kadının omuzlarını kavradı ve onu duvara doğru itti. Kadın itiraz etmedi. İtiraz etmesini beklemediğinden değil; arzusunun kokusu odayı özel parfümüyle doldurdu ve ihtiyacını daha da artırdı.

Ama sonuçta bu, o dolgun kalçaların arasına girmek için duyduğu çaresizlikle ilgili değildi. Bu, onu bir sunakta dayanılmaz bir ölümden kurtarmakla ilgiliydi - kendisinin sorumlu olduğu bir ölüm.

Hayır, bunu istemediğini itiraf edemezdi.

Ofisine girdiğinden beri Lena'yı doğal olmayan bir şekilde saplantı haline getirmişti. Bekareti bile onu uzaklaştırmalıydı. Bakirelerden, damarlarında kan yerine kutsal su akıyormuş gibi kaçınırdı. Ama Lena'nın durumunda ... lanet olsun. Onunla ilk kez birlikte olma, başka hiçbir erkeğin yapamadığı şekilde ona sahip çıkma düşüncesi göğsünü titretti.

Onu kendine almak ve elinde tutmak için.

Ama bu olamazdı. Bu tek seferlik bir şey olacaktı çünkü Fade, Nate'in onu istediğinden şüphelendiyse bile ölmüştü.

Ya da daha kötüsü, Fade onun bekâretini Nate'in aldığını öğrenirse. Ve Nate daha kötüsünün de olabileceğinin farkındaydı.

Bu düşünceyi aklından kovarak başının arkasını kavradı ve ağzını onunkine doğru indirdi. Kadın yine ona karşı koymadı. Aslında, ona doğru açıldı, elleri onu daha yakına çekmek için kıcına indi. Adam çoktan sertleşmişti, hatta günlerdir sertleşmişti ve kadının yumuşak karnı ağrıyan ereksiyonunu işkence sayılabilecek bir baskıyla kavradı.

Adamım, keşke onunla biraz zaman geçirebilseydi, ilk seferinde onu rahatlatabilseydi, ama saat işliyordu ve bu kum saati bittiğinde, onun hayatı da bitecekti.

Düzensiz bir şekilde nefes alarak, onun güzel kıcını avuçladı ve bacakları belinin etrafında olacak ve horozu onun çekirdeğine temas edecek şekilde onu kaldırdı. İkisi de bu his karşısında inledi ve adam onu aşağı yukarı kaydırıp içine girerken, kadının iniltisi yumuşak bir zevk çılgılığına dönüştü. Adam ona doğru döndü

Çünkü onu yumuşak bir yatakta doğru düzgün baştan çıkaramasa da, en azından ilk seferinin duvara ya da yere karşı olmadığından emin olabilirdi.

"Senin içinde olmaya ihtiyacım var," diye mırıldandı dudaklarına karşı. "Sana adımı haykırmak istiyorum."

"Evet," diye nefes aldı. Sırtı kavislendi ve sıcak merkezi onu o kadar mükemmel, o kadar tatlı bir şekilde ovdu ki, neredeyse o anda ve orada geldi. "Bekle . . ." Adamın kollarında kaskatı kesildi. "Hayır. Yapamam."

"Hiç hastanız yok." Çenesini ısırды, sonra oradaki hassas deriyi yaladı. Onun boğazına sarılmak, içinde hareket ederken onu da içine almak için sabırsızlanıyordu.

Avuç içleri adamın göğsüne yaslandı ve adam onu masanın üzerine koyamadan, kadın adamın elini kaybetmesine neden olacak kadar sert bir şekilde kıvrandı ve ayakları yere çarptı. "Seninle seks yapmayacağım."

"Evet," dedi kabaca, "öylesin."

Onu belinden kavrayıp kendine doğru çekti, bir eli bodur donunun büzme ipine gitti. İçinde biriken şehvet fırtınası şiddetlendi; ormandan arta kalan heyecan, Lena'ya karşı dinmeyen susuzluk ve günlerdir gözüne kestirdiği kadına sahip olma içgüdüsüyle beslenen azgın bir doğa gücü.

Yıldırım hızıyla çekildi ve ona bir tokat attı. "Bırak beni." Onun itaat etmesini beklemedi. Ayağına şaşırtıcı derecede sert bir darbe indirerek kendini geriye doğru fırlattı, malzeme tepsisine çarptı ve metal aletleri etrafa savurdu.

Fazla uzağa gidemedi. "Kahretsin, kadın!" Onu gövdesinden yakaladı ve vücuduyla bir dolap arasına sıkıştırdı.

Orospu çocuğu. Daha kötüsü olamazdı ama cazibesini kullanmak için artık çok geçti ve o da bunu biliyordu. Hayatında hiçbir kadını zorlamamıştı ve şimdi de bu çizgiyi aşmayacaktı. Ama onun hayatını kurtarmak için ne gerekiyorsa yapacaktı. Şimdiye kadar söylediği ya da yaptığı en sık kafalı şey olacak bu şeye vereceği tepkiye hazırlanarak parmaklarını kadının boğazına doladı ve dişlerini gösterdi.

"Ya benimle yatarsın ya da kovulursun."

Parmaklarının altında boğazı düğümlendi ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Affedersiniz?"

"Beni duydun. Becer ya da kaç. Seçim senin."

Kadın titremeye başladı ve Tanrım, adam kendini piç gibi hissetti. "Seni . . . pislik."

"Sanırım cevabın bu." Onu serbest bıraktı ve geri çekildi. "Eşyalarını topla, üniformanı teslim et ve buraya bir daha asla gelme. Beni anlıyor musun, Lena? Asla ama asla geri dönme." Döndü ve kapıyı çekerek açtı, sırtına bir sürü tıbbi malzeme yağınca durdu.

"Cehenneme git, Nathan." Stetoskopuyla ona vurdu, stetoskop ayaklarının dibine yere düştü, ölü bir yılan gibi yayıldı. "Cehenneme git."

Ofisten çıkarken sorun değil, diye düşündü. Zaten oradaydı.

Bölüm 8

Vladlena muayenehanede aptal gibi duruyordu, dibine kadar sersemlemişti. Nate'in kendisinden ne istediğini ve bunu elde etme konusunda ne kadar ciddi olduğunu anladığında üzerinden aldığı anahtarlar parmaklarının arasında sallanıyordu.

Onu rahatsız eden şey, eğer onunla seks yapabilseydi, yapacağını bilmektir. Onu tehdit etmesine bile gerek kalmazdı. Kız onun olacaktı.

Tanrım, tam bir aptaldı.

Etrafına, yere saçılmış malzemelere baktı; bazıları sakarlığının, bazıları da Nate'e fırlatmasının sonucuydu. Nasıl böyle taş kalpli bir piç kurusuna dönüşebilmişti? Cevap kafasına kocaman bir sopa gibi inmişti. Büyük olasılıkla dövüşçüleri ölüm maçlarında karşı karşıya getiren birinden başka ne bekleyebilirdi ki?

Gerçek, solar pleksusa inen soğuk bir yumruk gibiydi. Öfke ve acı çarpıştı, ama panik hızla bu karışımı gölgede bıraktı. Zamanı kalmamıştı. Dövüş kulübünü şimdi bulamazsa, asla bulamayacaktı.

Gizlenmekten kaçınarak dans pistini geçti, koridorda Nate'in ofisine doğru yürüdü ve kapıyı yüksek sesle çaldı. Cevap veren olmadı. Kapıyı denedi. Kilitli değildi. Demek ki Nate'in anahtarlarına ihtiyacı yoktu.

Onları masanın üzerine koydu ama aptalca bir şey yapmadan önce Underworld General'ı hızlıca aradı ve triyaj hemşiresine bir mesaj bıraktı. Telefonu kapattıktan sonra gizli kapıya bastı. Hava fısıltısından daha fazla bir ses çıkarmadan açıldı ve tam da bulmayı hem umduğu hem de korktuğu şeyi ortaya çıkardı; bir geçit.

Derin bir nefes aldı ve merdivenlerden inmeye başladı.

Tabana vardığında, çevresinin çimento ve taştan oluşan soğuk, klostrofobik bir tünelden başka bir şey olmadığını farkına vardı. Yürüdükçe tezahürat sesleri yükseliyor, gittikçe artıyordu, ta ki kendi düşüncesini duyamaz hale gelene kadar, ama kesinlikle midesinin çalkalandığını hissedebiliyordu.

Gerçektir. Hepsi gerçektir ve Nate, o ... o ...
Dick her şeyin tam ortasında idi.

Bir köşeyi dönerken ileride bir açıklık gördü. Bir yığın ceset ötesini görmesini engelliyordu ama hırıltılar, hırıltılar ve grotesk ıslak gümbürtüler bir gösterge ise dövüş kulübünü bulmuştu. Kardeşinin tüm bunların ortasında olduğuna dair hoş olmayan görüntüler beynine hücum etti ve gözlerini sıkarak kapatıp bir anlığına durdu.

Topla kendini.

Kurşuni ayaklarını ileri iterek tekrar hareket etmeye başladı ve girişin hemen dışında duran iki nöbetçiyi çok geç fark etti. Kalbi kendi kendine çarptı ve ayakları da öyle, ama neyse ki, tünelden dışarı doğru düşerken bile, büyük erkeklerden biri onu sadece yakaladı,

gölümsedi ve onu kalabalığın içine bıraktı. Görünüşe göre, insanların tünelden çıkmasını değil, tünele girmesini engellemek için oradaydılar.

Hava kan, şehvet ve öfke kokusuyla doluydu. Hızlı ama dikkatli bir şekilde kalabalığın arasından geçerek halka açık girişi aradı. Orayı bulduğunda buradan çıkıp Yeraltı Dünyası Genel Merkezi'ne dönebilir ve yerini bildirebilirdi-

Bir el omzuna indi ve döndü, gözleri kıpkırmızı parlayan Fade ile yüz yüze geldiğinde sert ve ürkek bir nefes aldı.

"Sen buraya ait değilsin küçük kız," diye homurdandı.

Kız tek kelime edemedi, adam onu kendine doğru çekti, boynunu sıktı ve her şey karardı.

Bölüm 9

Nate onlarca yıldır ölüydü, kalbi göğsünde işe yaramaz bir şekilde duran kurumuş bir kas düğümünden biraz daha fazlasıydı. Ama Gladius'un menajeri Budag kel kafasını ovuşturup Nate'e Vladlena'nın dövüş kulübüne girişini anlatırken, Nate'in kalbi kıpırdanmaya başladı.

Hayır, sadece heyecan değil. Korku, endişe ve dehşetten çılgına dönmüştü. O lanet olası şekil değiştiren hemşire ona kalp masajı yapmış ve soğuk, ölümsüz benliğini diriltmişti.

"Onu serbest bırakın," diye bağırdı Nate. Gladius ile Susuzluk arasındaki tünel eşiğinde durduğu yerden Budag'ın iri omzunun ötesine baktı. Kalabalık bir şey için gerilmişti ve havada kana susamışlık vardı.

"Yapamam, vampir." Budag'ın derin sesi Nate'in sinirlerini bozdu. "Fade onu çoktan bir yem maçı için ringe çıkardı."

Nate kendini kaybetti. İblisi duvara çarptı ve yüzüne doğru yaklaştı, dişlerini göstermiş, ondan bir parça et koparmaya hazırdı. "Yalan söylüyorsun! O bunu yapmazdı. O bir kurban olacaktı-"

"Burnunu ait olmadığı yere soktuğu için artık kurban olarak istenmiyordu." Budag'ın badem gözleri eğlenceyle kırıştı. "En azından yeni dövüş kulübü için bir kurban değil. Neethul ikizleri onun bir kurban olarak tadını çıkarıyor."

Nate bir saniye bile kaybetmedi. Budag'ı kenara çekti,

Kalabalığın arasından geçerek insanları itip kakarak ringe doğru ilerledi. Kalbi atsaydı, üniforması yırtılmış ve kanlar içinde, kendisiyle oynayan iki elf benzeri iblisi savuşturmaya çalışan Lena'yı görünce dururdu. Ve oynadıklarına dair hiçbir şüphe yoktu. Kardeşleri dövüşürken görmüştü ve şu anda köşeye sıkışmış bir kediye saldıran zebaniler gibiydiler.

Nate düşünmedi. Harekete geçti. Kendini arenaya attı ve iblisleri gafil avladı. Onların geçici kafa karışıklığından yararlanarak yumruğunu erkeklerden birinin boynuna indirdi ve boğazını parçaladı. Elinden kan ve kan damlaları damladı ve seyirciler kükredi.

Geride kalan Neethul, ucunda jilet gibi bir üzengi olan kalın bir zincirle Nate'in üzerine gelirken ölü kardeşine zar zor bir bakış attı. Düzgün kullanıldığında bu silah bir kolun tamamından altı inç genişliğinde bir et şeridi kesip kemiğe kadar çıplak bırakabiliyordu.

İblis bu konuda uzmandı.

Kahretsin. Etraftaki kalabalık sustu, geriye sadece Lena'nın çığlığı ve zincirin havayı keserken çıkardığı ıslık sesi kaldı. Nate kanla ıslanmış kuma atladı ve yuvarlanarak ayaklarıyla saldırdı. Tekmesi rakibini dizlerinden yakalarken, ustura üzengisi Nate'in başının yanında yere çarptı. Neethul yere düştü ama hemen ayağa kalktı.

Nate de öyle. İblis zinciri geri saramadan Nate ona çarptı ve ikisini de çimento istinat duvarına savurdu. Keskin dişler Nate'in

omuz, ve orospu çocuğu, bu acıttı.

Nate, acının bulanıklığı içinde kalabalığın coştuğunu, "Öldür! Öldür! Öldür!" sloganları kulaklarında uğulduyordu. Geçmiş bir anı örtüsüyle üzerine çökmüştü ve tıpkı yıllar önce olduğu gibi, yine öyle olacaktı.

Bir hırıltıyla iblisin kafasını kavradı ve büktü. Omurganın kırılma sesi seyircilerin gürültüsü tarafından yutuldu ve Nate cesedi yere bırakıp seğirtirken kulakları sağır eder hale geldi.

Lena birkaç adım ötede duruyordu, yüzü yara bere içinde ve solgundu, bir gözü morarmıştı ve şişmiş ağzının kenarından kan damlıyordu. Cehenneme kadar dövülmüştü ama gözlerinde meydan okuma ateşi yanıyordu. Nefret de vardı ve onu suçlamıyordu.

Yine de elini tutup onu hem ölüleri hem de yaşayanları arenaya sokup çıkarmak için kullanılan kapıya götürdüğünde direnmedi. Devasa demir raf yukarı doğru yükselirken takırdadı ve çınladı ama Nate'in dışarı çıkarıldıkları için minnettar olmaya fırsatı olmadı.

Fade orada, bir kat aşağıdaki "hayvanat bahçesinde", yani savaşçıların ve yem yaratıkların tutulduğu karanlık, rutubetli alanda çalışan üç iri yarı gergedan tarafından kuşatılmış halde duruyordu. Hiçbiri mutlu görünmüyordu, en azından Fade.

"Belli ki," diye gürledi Fade, "benden ilk kez bir dişi aldığında ders almamışsın."

Nate Lena'yı daha sıkı kavradı. "İyi bir doktoru kaybetmek istemiyorum," dedi, mazeretinin doğru olmadığını bilmesine rağmen.

hem yorgun hem de topal. Daha önce işe yaramadıysa, şimdi de yaramayacaktır.

Fade de bunu biliyordu. Ve Nate'in en popüler dövüşçülerinden ikisini öldürdüğü gerçeğini görmezden gelmeyecekti. Neethul ikizleri dövüş sahnesinde oldukça yeniydiler ama yakışıklılıkları ve kurbanlarıyla acımasızca oynama eğilimleri kalabalıklar için büyük bir çekicilik olmuştu.

"Beni ne kadar aptal sanıyorsunuz?" Fade adamlarına işaret etti. "Onları kilitleyin." Nate'e gülümsemesi saf kötülüktü. "Tebrikler, Sabine. Bir kez daha dışının ölümünü izleyeceksin."

Fade ürpertici çenesini kapattıktan sonra yaklaşık otuz saniye boyunca Lena, Nate'in şiddete başvuracağından emindi. Onun Neethul'lara yaptıklarını gördükten sonra, bunu yapabilecek kapasitede olduğunu biliyordu. Aslında, içindeki gerilim o kadar güçlü bir şekilde yükselmişti ki, bunu aralarındaki bir santimlik havada somut bir çatırtı olarak hissedebiliyor ve büyük ölçüde inmiş dişlerinde ve kırmızı parlayan gözlerinde görebiliyordu. Ama iblisler savaş için gerilirken bile Nate sakinleşti, sanki içindeki hava boşalmış gibiydi.

Lena'yı bırakmamış olmasına rağmen iblislerin yanında uysalca yürümüştü. Birlikte bir hücreye atılana kadar öfkesinin derinliği ortaya çıkmamıştı. Fade'in kahkahaları ve gardiyanların ayak sesleri uzaklaşırken, Nate ona doğru döndü, yumruklarını sıktı, gözlerindeki ateş yeniden alevlendi.

Sesi öfkeyle çarpılmıştı. "Sana gitmeni söyledim."

"Seninle yatmadığım için beni kovdun," diye karşılık verdi,

Öfkesi için garip bir şekilde minnettardı, çünkü bu onun dağılmasını engelliyordu. "Ondan sonra bana emir vermeye hakkın olduğunu düşünmedim. Bana kızmaya bile hakkın yok, pislik herif."

"Gladius'u nasıl buldun?" diye tersledi, sanki o hiç konuşmamış gibi. "Beni buraya kadar takip mi ettin?"

"Nasıl bulduğum önemli değil. Önemli olan senin bir piç olman. Ölümün eğlence olduğu bir işi yürüten hasta, sapkın, şeytani bir piç." Tekrar yakut buz parçalarına dönüşmeden önce adamın gözlerinde acının parladığını gördüğüne yemin edebilirdi ama bu onun atıp tutmasını engellemedi. "Neden beni kurtarmak için zahmet ettin? Herkes gibi sen de sonuca oynamalıydın."

"Kapa çeneni." Sesi de bakışları kadar soğuktu.

"Sorun nedir? Sinirine mi dokundum? Kendini biraz suçlu mu hissediyorsun? Yoksa patronunuzla başınızı belaya soktuğunuz için üzgün müsünüz?"

Bir adım öne çıktı. "Kapa çeneni dedim."

"Yoksa ne olur? Beni öldürecek misin? Flaş haber, dostum. Bu her halükarda olacak. Ama eğer ortadan kaybolursam, meslektaşlarımın burayı yerle bir edeceğinden ve kışını kesmeden önce sana yedireceklerinden emin olabilirsiniz."

Aslında bir süvari birliği gönderip onu kurtarmalarını umuyordu. Tek yapması gereken, aslanlara yem olmadan önce Eidolon ve kardeşlerinin mesajını alması için dua etmektir. Ya da yakındaki kafeslerde çılgılık atan yaratıklar her neyse.

Bir saniye önce Nate kapının yanında duruyordu ve bir saniye sonra onunla göğüs göğüse geldi, onu duvara yasladı.

Duvar. Bu pozisyonda çok zaman geçirdikleri gözünden kaçmadı.

"İş arkadaşlarınız," diye söze başladı. "Underworld General'da mı? Oyun oynamayı bırakıp bana kim olduğunu ve neden burada olduğunu söylemenin zamanı geldi, küçük şkil değıştiren."

"Isır beni."

Uçurumun kenarında sallanan bir vampire söylenecek en yanlış şeydi bu. Bir engerek gibi saldırdı, dişlerini boğazının derinliklerine batırdı ve vahim duruma rağmen, ona nasıl davrandığına ve dövüş kulübüne dahil olmasına duyduğu öfke, acı ve kafa karışıklığına rağmen, zevkle nefesi kesildi. İlk acı, vücuduna sıvı ısı şeklinde yayılan hoş bir yanığa dönüştü. Vampirler beslenmeyi korkunç derecede acı verici ya da orgazm açısından harika hale getirebilirlerdi ve belli ki Nate ikincisini seçmişti.

Ama buna izin veremezdi. Ondan nefret ediyordu. Gerçekten nefret ediyordu. Gücsüzce avuçlarını onun göğsüne dayadı ve itti ama buna gerek kalmadı. Başını kaldırdı ve kendi kendine geri adım attı, gözlerinde şaşkınlık parlıyordu.

"Sen kaplan değilsin," diye hırladı. "Lanet olsun sana, seninle ilgili her şey yalan mıydı?"

Elini boğazındaki deliklerin üzerine vurdu. "Ben mi? Ofisinde gizli bir kapı olan sensin. İnsanların ölümüne dövüştüğü bir kulübü saklayan sensin."

Burun delikleri alevlendi ve bakışları kızın boynuna odaklandı. Kız itiraz edemedi, adam avucunu sıyırdı ve

diş deliklerini yalayarak yarayı kapattı.

"Tanrılar," diye mırıldandı tenine karşı. "Tadın bitter çikolata, bal ve ... köpek gibi." Ondan uzaklaştı, onu dengesiz bir şekilde sallanırken ve onu ayakta tutmak için arkasındaki duvara güvenirken bıraktı. Yüzünü ondan çevirdi, ellerini saçlarında tekrar tekrar gezdirdi, sanki bunu yapmak onun varlığı için kan kadar önemliymiş gibi. "Neden? Neden buradasın?"

"Çünkü kardeşimi öldürdün."

Etrafında döndü. "Kardeşin kimdi?"

"Muhtemelen arenanızdan geçen insan sayısı göz önüne alındığında, onu hatırlayacağınızdan şüpheliyim," dedi acı bir şekilde.

"Kim?"

"Adı Vaughn'du." Çenesini kaldırdı ve acısını görebilmesi için onun bakışlarıyla buluştu. "Geçen hafta ölen bir sırtlan şekil değiştiriciydi."

"Sırtlan. . ." Nate'in kaşları çatıldı. "Sarışın. Uyumsuz yeşil ve mavi gözler."

"Yani onun kim olduğunu biliyorsun."

Nate'in dili, kızın etine batırdığı dişlerden birinin üzerinde gezindi. "Sen bir sırtlan değilsin, bir kaplan olduğun kadar."

"Öyleyim," diye bağırdı. "Ve sen benim kardeşimi öldürdün." Adam homurdandı. "Kardeşin kendini öldürdü."

Acı dolu bir çığlıkla kendini Nate'e doğru fırlattı. Nate tek bir darbe bile indirmeden onu kolayca yakaladı. "Seni orospu çocuğu," diye bağırdı. "Seni şeytani, kalpsiz orospu çocuğu!"

Yakındaki kafeslerden bağırışlar ve tezahüratların yanı sıra birkaç küfür de duydu. Nate onu kendine doğru çekti, kolları sıkıca etrafını sararak onu kafese kapattı, böylece saldıramayacaktı.

"Şşş." Yumuşak sesi kızın öfkesini geçirmedi. "Hey. Beni dinle. Kardeşin bize geldi. Dövüşmek için bir anlaşma yaptı."

"Hayır. Hayır! Yapmaz-"

"Ölmek üzere olduğunu söyledi."

Ölüyor muydu? Nate'in iri bedeni karşısında kaskatı kesilerek tamamen hareketsiz kaldı. "Ben Anlamıyorum. Bunu neden söyledi?"

"Bilmiyorum." Tutuşunu gevşetti ama yine de onu göğsüne yasladı. "Tek bildiğim şampiyonlarımızdan biriyle, Vic adında bir sırtlanla dövüşmek istediği. Ve Vaughn, savaşta ölürse Vic'in Vaughn'un kız kardeşini rahat bırakacağına dair bir şart koştu. Sanırım bu sensin."

"Oh, Tanrım," diye fısıldadı. "Vic. O burada mı?"

"Evet. Pis piç. Vaughn neden Vic'in seni yalnız bırakmasını istesin ki?"

"Çünkü," dedi titrek bir nefesle, "babam öldüğünden beri Vic ve diğer kardeşim Van birkaç ayda bir beni öldürmeye çalışıyorlar."

Nate'in ağzından küfürler döküldü. "Demek Vaughn güvenliğinizi sağlamak için buradaydı."

Eli şaşırtıcı bir şefkatle kızın başının arkasını kavradı ve sesi yumuşadı ki bu kızın göze alamayacağı bir şeydi. Eğer Nate doğruyu söylüyorsa

Vaughn'u tam olarak öldürmemiştir ama yine de aşağılık bir operasyon yürüten bir pislikti.

Yine de geri çekilmedi. Kendi kendine desteğe ihtiyacı olduğunu çünkü bacaklarının tamamen erişte gibi olduğunu söyledi. Kendine üşüdüğünü söyledi, adam aşırı sıcak olmasa da ham lağım gibi kokan hava kadar buz gibi de değildi. Kendine her türlü yalanı söyledi, çünkü şu anda gerçeği, Nate Sabine'e karşı hissettiği tek şeyin nefret olmadığının akıllara durgunluk veren farkına varmayı kaldıramıyordu.

"Zavallı Vaughn," diye mırıldandı. "Bana gelmeliydi. Benim için kendini feda etmesine gerek yoktu."

"Seni seviyordu." Nate durakladı. "Vites değiştirmemesinin bir nedeni var mı?"

"Ne demek istiyorsun?"

Saç örgüsünün üzerinden uzun, yatıştırıcı geçişler yaptı. "Vic'le dövüşürken yer değiştirmedim. Bu onu büyük bir dezavantaja soktu. Bunun garip olduğunu düşündüm, çünkü niyeti kaybetmek olsa bile, Vic'ten nefret ettiği ve ona zarar vermek istediği açıktı. Vaughn hayvan formundayken çok daha fazla zarar verebilirdi."

İçini bir düğüm kapladı. Öleceğini söylemişti. Bunlar Nate'in sözleriydi. Kardeşi ölüyordu. Yer değiştirmedim. Oh . . . oh, tanrılar. Değişmemiştir çünkü yapamıyordu. Onunla aynı sebepten ölüyordu.

"Lena?" Eli kızın saçlarını okşamayı bıraktı. "Lena, sorun ne?"

"Neden değişmediğini biliyorum." Yutkundu. "Dönüşemezdi. Hiç hayvanına dönüşmemiş bir şekil değiştiren

yirmi dörde girdikten kısa bir süre sonra ölür. Beni kovduğunuzda bu yüzden gitmedim. Bir anlamı yoktu."

"Bir anlamı yoktu da ne demek?" Gözlerinin içine bakmak için geri çekildi. "Bekle . . . arenada vardiya değiştirmedin. Yapamazsın, değil mi?"

"Hayır," dedi sessizce. "Ve bu yüzden ben de ölüyorum."

Bölüm 10

Hastalıklı ve acı bir hüznün, Nate'in Lena'nın aldatmacasının ortaya çıkmasından duyduğu öfkeyi bastırdı. Onu Neethul kardeşlerden kurtarmıştı çünkü onu kaybetme düşüncesine katlanamıyordu. Şimdi, berbat bir genetik hata sayesinde, onu yine de kaybedecekti.

"Underworld General'dan biri bir şey yapamaz mı?" Sesi aşağılayıcı derecede kısıktı.

"Denedik." Lena iç geçirdi ve saman kaplı zemine çöktü. "Yapacak bir şey kalmadı."

"Diğer kardeşin değişebiliyorken sen ve Vaughn neden değişemiyorsunuz?" Nate onun önünde topuklarının üzerine çöktü.

"Diğer iki kardeşim de yapabilir. Onları gördüm. Vaughn'un bunu yaptığını hiç görmedim ama sanırım artık nedenini biliyorum." Üşümüş gibi kollarını ovuşturdu. "Sanırım farklı doğduğumuz için olabilir. Şekil değiştirenler hayvan formunda doğum yaptıklarında, bebekler de o şekilde doğar. Ama Vaughn ve ben öyle doğmadık. Babam bizi yıllarca kardeşlerimizden korumak zorunda kaldı. Annemiz bile bizi öldürmek istedi."

Ormandan gelirken giydiği tişörtü çıkarıp bir şal gibi kızın omuzlarına sardı ve kız itiraz etmeyince şaşırdı. "Dünyaya gelmek için ne güzel bir yol."

Titreyerek gömleğinin uçlarını sıkıca tuttu. "Ne oldu?"

Senin hakkında? Dünyaya nasıl geldin?"

"Doğüstü olan mı?" Kadının başını sallaması üzerine, yere rahatça uzandı. "İki yüz yıl önceydi. Yirmi yedi yaşındaydım, Paris'te çocuklarla geçirdiğim bir gecenin ardından eve dönüyordum. Karanlık ve sisliydi. Karındaşen Jack filmlerinden fırlamış gibiydi. Bir ara sokaktan gelen kavga sesini duydum ve bir aptal gibi araştırdım." Kocaman, zırhlı bir adamın toynaklı, kırmızı derili, boynuzlu bir şeyle kanlı bir savaşa girdiğini gördüğünde dehşete düştüğünü hatırlıyor. "Şimdi savaşıan erkeklerden birinin bir iblis olduğunu biliyorum. Diğer ... bir vampirdi, ama benim bildiğim gibi bir vampir değildi."

"Ne oldu?"

Nate orada öylece durmuş, sanki her şey sarhoş bir serapmış gibi suratını asmış ve gözlerini kırpmıyordu. "Vampir iblisi öldürdü ama yaralandı. Kötü bir şekilde. Boynunda fışkıran bir yara vardı ve beni gördüğünde gözleri cehennem ateşi gibi parladı. Kaçmaya çalıştım ama ben daha iki adım atmadan peşime düşmüş ve besleniyordu."

"Yani seni dönüştürmek için kanını içmeye mi zorladı?"

"Tuhaf olan da bu," dedi. "Kan değişimi olmadı."

Kaşlarını çatı. "Hatırlamadığına emin misin? Çünkü bir vampir yapmak-" Yüzü kızararak sözünü kesti. "Özür dilerim. Duh."

Tanrım, çok tatlıydı. Nasıl bir sırtlan olabilir ki? Olamazdı. Onun kanında bunun tadını alabilirdi. Ağzının köşesinde bir iz bırakan aynı kan.

Hiç düşünmeden uzandı ve başparmağıyla sildi. Oyalanmak, yüzünü ellerinin arasına alıp acısını öpmek istedi ama kızın geyik gözlerindeki temkinlilik, onu başkalarının kanı üzerinden kazanç sağlayan sefil bir orospu çocuğundan başka bir şey olarak görmeye hâlâ hazır olmadığını gösteriyordu.

İsteksizce kolunu indirdi. "Kan değişimi yapmadığından eminim. Normal biri değildi. Bunu açıklayamam ama her neyse beni dönüştürdü ve farklı biri yaptı."

"Farklı mı?"

Sesini alçalttı, çünkü bunun yüksek sesle söylenecek bir şey olmadığını uzun zaman önce öğrenmişti. "Güneş ışığında yürüyebilirim."

Lena gözlerini kırptırdı. "Bu... bu mümkün değil."

"Biliyorum. Yine de öğlen vakti tropik bir plajda takılabiliyorum."

"Peki, sonra ne olacak?" diye sordu, sesi gizemli bir rahatsızlığın kökenine inmeye çalışan bir tıp uzmanı gibi çıkıyordu.

"Eve, karımın yanına gittim. Pek bir şey hatırlamıyorum ama çok aç uyandığımı hatırlıyorum." Neler olduğunu anlamamıştı, sadece açlıktan ölmek üzereydi ve Eleanor'un atan kalbinin sesi onu çıldırtıyordu. "Ona saldırdım. Neredeyse onu tüketiyordum." Çığlık atmış, narin yumruklarıyla onu yumruklamış ve ona canavar demişti. Ki öyleydi. "Sonrasında yatakta yatıyordu, solgun ve gevşekti ve içimde onu beslemek için garip bir içgüdü vardı.

kan geldi ve . . . Ben yaptım. Ama ne yaptığımı bilmiyordum. Birkaç saat sonra öldüğünde çıldırdım. Bunu tarif etmenin tek yolu bu. Gittim ve sonraki on yıl bulanık geçti. Aklım yavaş yavaş geri geldi ve cevaplara ihtiyacım olduğuna karar verdim. Tüm Avrupa'yı dolaştım, beni dönüştüren pisliği bulmaya çalıştım, başka vampirler aradım. Diğer vampirlerin gün ışığında dışarı çıkamadığını öğrenmek beni şok etti."

"Bir tek sen mi varsın?"

"Başkaları hakkında hep söylentiler vardı ama ben hiç bulamadım. Ve kendi güneş seven doğamı duyurmamayı çok çabuk öğrendim." Diğer vampirler ya kıskançlıktan onu öldürmeye çalışmışlar ya da şiddetli güneş yanığı sorunlarını tedavi etmenin bir yolunu bulmak için onun üzerinde deney yapmak istemişler. "Neyse, sonunda Eleanor'a yaptıklarımın sonra onun bir vampir olmasının mümkün olduğunu fark ettim." Göz kapaklarını kapattı, ama bu anıyı kapatmadı. "Onu Londra'da buldum. Ona yaptıklarımın dolayı benden nefret ediyordu ve yoluna devam edip Fade'in kollarına atılmıştı."

"Kahretsin," diye nefes aldı Lena. Dizine dokundu, yaptığı yatıştırıcı hareketin farkında olduğunu sanmıyordu. "Bu senin için zor olmuş olmalı."

Devam etmeden önce boğazındaki duygu yumağını temizlemek zorunda kaldı ve onu etkileyen şeyin anısı değil, Lena'nın endişesi olduğunu fark etti.

"Öfkeliydim," dedi, "ama onu hâlâ seviyordum. Bu yüzden onu baştan çıkarıp ondan uzaklaştırdım." Nate, Lena'nın bacağında çok zarif görünen eline baktı. "Bunun ne kadar

ölümcül bir hata. Onun ne olduğunu anlamamıştım. Bizi tüm Avrupa'da kovaladı ve yakaladığında ..." Ağzı kurudu ve damarlarında asit dolaşmaya başladı. Fade ikisine de işkence etmiş, sonra ikisini de dövüş kulüplerinden birine götürmüş ve orada onlara biraz daha işkence etmişti.

Derin bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. "Ne oldu, Nate?"

"Eleanor'u iki Cruentus iblisiyle birlikte bir çukura koydu. Eleanor iyi bir mücadele verdi, birini o kadar kötü yaraladı ki onu öldürmek zorunda kaldı. Ama diğeri onu öldürdü. Her şeyi izlemek zorunda kaldım."

"Çok özür dilerim." Lena'nın çevik parmakları bacağını okşadı. Eleanor'dan beri hiç kimse ona böyle teselli vermemişti. Hayatında çok şey kaçırmıştı ve bunu fark etmesi için Lena'ya ihtiyacı vardı. Artık çok geçti. "Gitmene izin verdi mi?"

"Beni dövüşmeye zorladı. Ringe ilk çıktığımda ölmediğim için kızgındı. Ya da ikincisinde, ya da yirmincisinde. Diğer vampirlerden daha güçlü olduğum ortaya çıktı. Muhtemelen güneş ışığı olayıyla bağlantılı. Sonunda, etrafımdaki ölüme karşı hissizleştim ve dövüşleri arzulamaya başladım. Nefretimi boşaltmanın bir yolu, anlıyor musun?" Hayır, muhtemelen bilmiyordu. "Tüm bu süre boyunca kaçış planları yaptım ve doğru zamanın geldiğini düşündüğümde, Fade'in bana ve Eleanor'a yaptıklarını unutmuş gibi davrandım ve onunla bir anlaşma yaptım. En büyük rakibinin şampiyonuyla dövüşecektim ve eğer kazanırsam beni serbest bırakacaktı."

"Yani sen kazandın."

Homurdandı. "Neredeyse ölüyordum ve iyileşmek için bir haftaya ihtiyacım vardı ama kazandım." Bir yaratığın çılgılığını dinledi, derin bir nefes aldı ve devam etti. "Hâlâ nefret doluydum ama Fade'i öldüremeyeceğimi biliyordum, bunu deneyen çok kişi görmüştüm. Bu yüzden bunu içeriden yapabileceğimi düşündüm."

Lena ona kararlı bir şekilde baktı, bakışlarında hiçbir yargılama yoktu. "Onun için çalışmaya başladın."

"Evet. Paraya ihtiyacım olduğunu söyledim ve bir zamanlar bir taverna işlettiğim için sosyal kulüplerinde faydalı olabileceğimi düşündü. Her şeyi çözmüştüm. Onu mahvedecektim, işini sabote edecektim, böylece müşterileri ya onu öldürecek ya da Adalet Dağıtıcıları'nı başına yıkacaktı. Sorun şu ki, o benden iki adım öndeydi. Yaşayan tek akrabamı bulmuştu. Yeğenimi."

Parmakları adamın bacağına sıkılaştı. "O ne yaptı?"

"Cagey piçi bir vampirin onu dönüştürmesini sağladı, böylece beni parmağı altında tutacak kadar uzun yaşayacaktı. Sonra da ona burada bir iş verdi, böylece dövüş kulübünün batmasını engellemezsem neler kaybedeceğimi her gün görmek zorunda kalacağım."

Şaşırmış bir şekilde nefesini içine çekti. "Marsden. O senin yeğenin, değil mi?"

"Evet. Ama o bunu bilmiyor. O daha iki yaşındayken dönüştüm ve dönüştüğüm şeyi kız kardeşime ve ona göstermek istemedim, bu yüzden öldüğümü düşünmelerine izin verdim." Gözlerini devirdi. "Sanırım öyleyim." Tamam, teknik olarak öyleydi. Ama dönüştüğünden beri ilk kez böyle hissetmiyordu. Lena onu çok canlı bir hale getirmişti. "Sana söylediğimde gitmeliydin, Lena. Gitmeliydin ve asla

arkama baktım."

"Neden yapamayacağımı biliyorsun." Ona ters ters baktı.
"Ve beni kızdırdın."

Doğru. İşte bu. Her neyse... Ona gerçeği söyleyebilirdi.
Artık hiçbirinin önemi yoktu.

"Hayatını kurtarmaya çalışıyordum," dedi. "Fade'in temelini attığı yeni dövüş kulübü için bakire bir kurbana ihtiyacı vardı. Eğer benimle yatmazsan, seni kulüpten çıkarmak ve uzak tutmak zorundaydım."

Gözlerini kırptırdı. "Benim ... olduğumu nereden biliyorsun?" "Bakire mi? Ben bilmiyordum. O bildi."

Sarı bir kaşını kaldırdı, adamın niyetinden kuşkulandığı belliydi. "Yani benimle seks yaparak hayatımı kurtaracağını mı düşündün?"

Bu şekilde söylediğinde kulağa çok ezikçe geliyordu. "Ah . . . evet. Ama bekaretini koruma konusundaki istekliliğini hafife almışım."

"Bence karşı cins üzerindeki etkinizi gözünüzde fazla büyütmüşsünüz," dedi alaycı bir ifadeyle.

"Ben mi? Hayır." Göz kırptı, kısa bir anlık ciddiyetsizliğin tadını çıkarıyordu. "Beni sen istedin."

Küflü bir zindanda esir tutulmaktan başka bir yerde olsalardı onu yakacak alçak, muhtaç bir ses çıkardı. "Seni istedim."

"O zaman neden reddettin? Benimle yatmış olsaydın bu karmaşadan kaçınabilirdik."

"Seks yapamam." Utanmış gibi bakışlarını kaçırıldı. "Bir başka değişim sorunu. Bu benim için imkansız."

Şimdi, kız onunla yatağa girmeyince üzerine atladığı için kendini daha da büyük bir pislik gibi hissediyordu. "Özür dilerim," dedi homurdanarak.

Kafesin dışındaki ayak sesleri başka bir şey söylemesini engelliyordu. Ne söyleyeceğini bildiğinden değil. Fade ve iki uşağı kapıda durduğunda hiç şaşırmadı.

"Vakit geldi." Fade sinir bozucu derecede neşeli bir tempoyla kapının demir parmaklıklarına vurdu. "Benimle gel Sabine. Dışın arenaya gidiyor."

Nate ayağa fırladı ve iblisle Lena'nın arasına girdi. "Ona dokunmayacaksın." Eleanor'u koruyamamıştı ama tanrılar adına, Lena'nın öldürülmesine izin vermektense ölmeyi tercih ederdi.

İki gergedan-fiend silahlarını kaldırdı - yıldırım sopaları, elektrik ve asit karışımı bir şey fırlatan iblis icatları. Sizi sersemletip geçici felç haline sokarken, çarptığı bölgenin etrafındaki eti yiyip bitiriyordu.

"Nate," diye mırıldandı Lena, avuç içi onun sırtına inerken. "Lütfen. Onlarla git."

Böyle bir şey olmayacaktı. B planının zamanı gelmişti. Fade'e sert bir bakış attı. "Seninle konuşmam gerek. Yalnız olarak."

Fade yanındaki grimsi iblislerden birine başıyla işaret etti ve o şey kapıyı açtı.

Lena Nate'in kolunu sıkıca kavradı, umutsuzca sıkıca tutuyordu. "Her ne planlıyorsan yapma." Adam yüzünü ona döndüğünde sesini alçalttı. "Nasıl olsa öleceğim. Lütfen,

Bunu kendin için daha da zorlaştırma."

"Lena." Başının arkasını kavradı ve dudaklarını kulağına götürdü. "Uzun zamandır uğruna yaşamaya değer bir şeyim olmamıştı. Şimdi var. Güven bana."

Yalan söylediği için kendini suçlu hissetti, çünkü az önce söyledikleri doğru olsa da, daha fazlası vardı. Ayrıca uzun zamandır uğruna ölmeye değer bir şeyi olmamıştı. Artık vardı.

Arkasına bakmadan hücreden çıktı ve Fade'le birlikte büyümlü eserler, boyalı semboller ve bir sunak içeren açık bir oda olan hazırlık alanına doğru yürüdü. Her adımda öfke artıyordu, sönmüş olan tüm nefret intikam duygusuyla geri geliyordu ve Nate bunu eski bir dost gibi karşıladı. İçeri girer girmez iblisin üzerine yürüdü.

"Beni ringe koy, orospu çocuğu. Onun yerine beni oraya koy."

"Bu pek adil olmaz," diye homurdandı Fade. "Seni yenebilecek bir dövüşçümüz yok."

"Yapabilirsin."

Fade'in kaşları havaya kalktı. "Bana meydan mı okuyorsun?" "Meydan okumak mı? Seni öldürmeyi planlıyorum. Ama kaybedersem, Vladlena serbest kalır." İblis anlaşmayı kabul edecekti, çünkü gücünün kaynağı kazanan savaşçılardan gelmiyordu.

-Kaybedenlerden geliyordu. Dövüş kulübünün bu kadar popüler olmasının nedeni de buydu... her yerden insanlar dövüşmeye ve kaybetmeye geliyor, öldüklerinde istedikleri her şeyi elde edebileceklerini biliyorlardı... çocukları için servet, bir düşmandan intikam, sevdikleri biri için koruma. İşin püf noktası, kaybederseniz Fade'in ruhunuzu almasıydı ve meydan okuyanların çoğu

"ruhunu kaybetmenin" ne demek olduğunu anladım.

Bu durumda, Fade'in topladığı ruhları en yüksek teklifi verene sattığı anlamına geliyordu ve ruhunuza sahip olmasını istemediğiniz insanlar vardı.

"Peki ya kaybedersem?"

Fade sordu. "Kulüp benimdir."

Fade tereddüt etti.

"Hadi ama," diye kandırdı Nate. "Kaybetmeyeceğini biliyorsun. Kaybetsen bile yeniden dirilebilirsin."

Fade tısladı. "Nereden biliyorsun?"

"Senin zavallı kığın hakkında öğrenilmesi gereken her şeyi öğrenmediğimi mi sanıyorsun?" Nate az önce kendi ölüm fermanını imzalamıştı. Fade kimsenin kendisi hakkındaki gerçeği öğrenmesi riskini göze alamazdı. Onu kalıcı olarak nasıl öldüreceğini bilen bir düşman... evet, bu kadar çok düşmanı olan biri için iyi değildi.

"Başka ne biliyorsun?"

"Yani, Budag'ın senin vivacant'ın olduğunu biliyor muyum?" Nate gülümsedi. "Sadece ve sadece onun seni hayata döndürebileceğini mi? Evet, bunu biliyorum. Onu öldürmememin tek nedeni, bunu yaptığımı öğrenip hıncımı Marsden'dan çıkarma riskini göze alamamamdı."

Fade'in teni dalgalanıyor, dokusu buruşuk ve pürüzsüz arasında değişıyor, rengi ten rengi, kırmızı ve çevresindeki gri duvarlar arasında bukalemun gibi hareket ediyordu. Adam hem heyecanlı hem de öfkeliydi, bu Nate'in sadece birkaç kez gördüğü bir şeydi. Araştırmalarında, deri olayının strese karşı bir tepki olduğunu, iblisin gücünü ve dayanıklılığını artıran doğal bir süreç olduğunu öğrenmişti. Bu hiç iyi değil.

Fade sunağın üzerindeki yığından bir parşömen kaptı ve sertçe taşın üzerine bıraktı. "Hadi bunu yazalım, vampir. Sonra da seni cehennem köpeği yemeği yapacağım."

Bölüm 11

Nate uzaklaşırken Lena'nın yıkılmamak için her şeyi vardı. Onun dünyasını onun gibi bilmiyor olabilirdi ama keskin duyuları vardı ve belanın kokusunu almıştı.

Bu üç çirkin, boynuzlu iblisin ellerinde düğümlü sopalar vardı. Onlarla dövüşmeye başlamıştı ama onlar sopaların ne işe yaradığını açıkladıktan sonra, gücünü daha çok işine yarayacağı zamana saklamaya karar verdi. Şimdi gözleri bağlı ve prangalı olan Lena geçitte tökezleyerek ilerliyor, yavaşladığında iki yanındaki iki iblis onu sürüklüyor ve itiyordu.

Endişeli bir kalabalığın, kan, bağırsak ve dışkı sesleri güçlendi ve bir kez daha iğrenç arenaya girdiğini anladı. İblislerden biri prangalarını çıkarırken diğeri göz bağını çözdü ve sonra kapıdan çukurun kör edici ışığına doğru itildi.

Gördüğü ilk şey Nate'ti, yalınayak, çıplak göğüslü, üzerinde sadece kot pantolon vardı. Elleri bir balta sapına dolanmıştı ve Fade'le yüzleşiyordu; Fade'in elinde kötü bir eğri bıçak ve tahta bir kazık vardı. Onu gördüğünde Nate'in yüzündeki tüm renkler soldu.

"Hey, abla."

Etrafında döndü. "Vic," diye nefes nefese kaldı. "Ne ... ne yapıyorsun?"

Vic göz dediği o siyah bilyelerle onu işaret etti. "Sonunda dünyayı senin zayıflığından kurtaracağım."

"Ama Vaughn-"

"Vaughn'a seni kendi bölgede yalnız bırakacağımı söyledim. Burası benim." Vücudu şekil değiştirmeye başladı, kemiklerin çatlama ve yeniden şekillenme sesi gürültülü kulüpte inanılmaz derecede yüksekti.

Lena geri çekildi, on saniyelik süreç sona erdiğinde, tam hayvan muadilinden çok daha güçlü olan 250 kiloluk bir sırtlanla karşı karşıya kalacağını çok iyi biliyordu.

"Bu anlaşmanın bir parçası değildi!" Nate hırladı.

Fade'in kahkahası sonsuza dek yankılanarak cınladı. "Sen ölürsün, o yaşar. Anlaşma böyleydi," dedi Fade. "Ama o senden önce ölürse ..." Omuz silkti. "Elden bir şey gelmez, değil mi?"

Alçak perdeden, tırtıklı bir hırıltı dikkatini tekrar Vic'e çekti, Vic artık tamamen hayvandı. Tam bir canavara. Açık ağzından salya damlıyordu ve bu salyadan kurbanlarını canlı canlı yerken etlerini koparmak için kullandığı keskin dişleri görünüyordu. Dehşet içinde geriye doğru çekilip bir silah bulmak için etrafı taradı. Ne yazık ki hiçbir şey yoktu ve hem babası hem de Wraith onunla Underworld General'ın spor salonunda vakit geçirip kendini savunmayı öğretmiş olsalar da, yetersiz el becerilerinin karşısındaki canavara karşı ona yardımcı olmayacağını çok iyi biliyordu.

Nate o kadar hızlı hareket ediyordu ki, baltayı savurarak yanına gelene kadar onu göremedi. Bıçak Vic'i sıyıırp geçerken Vic irkildi.

ama Fade oradaydı, silahı şiddetli bir kavis çizerek aşağı iniyordu.

Nate dönerek başının kesilmesinden kıl payı kurtuldu ama iblisin kendi savuruşu da boşa gitti ve Vic için bir açık kapı bıraktı. Kardeşi saldırdı ve Vic'in ön kolunu çenesinin arasında yakaladı. Kemik çıtırtılarına bir acı fırtınası eşlik etti. Çılgılık atarak kafasına yumruk attı ama yavruluklarından beri her savaşta onu yenen ağabeyinin dengi değildi. Onu bir bez bebek gibi salladı ve dünyası bulanıklaştı.

Vic onu duvara doğru uçururken yüzüne ılık bir spre y sıçradı, kendi kanı olduğunu fark etti. Yere yığılırken acı kaburgalarını, omurgasını ve kolunu parçaladı. Yine de Nate ve Fade arasındaki savaşı net bir şekilde duyabiliyordu, o olabilir zar zor bkz. aracılığıyla ve Peçe. gözlerine kırmızı damlıyordu. Ancak bir saniye içinde görüşü kürk ve dişlerle doldu. Yüzünün parçalanmasını güçlkle önleyerek döndü ve aynı anda sağlam kolunu geriye doğru iterek sırtlanı boğazından vurdu. Vic öğürdü ve geriye düştü ama cinayet gözlerinde kömür gibi yanıyordu. Ona tekrar saldırdığında, öldüğünü anladı. Sıcak, kokuşmuş nefes yüzünü parçaladı ve pençeler omuzlarını yırttı. Korku ve adrenalinle beslenen bir çılgınlık içinde, tekmeledi, vurdu, canavarı karnından vurmak için dizini kaldırdı.

Bir kez daha üzerine kan sıçradı. Atardamar kanı, hem de çok fazla. Vic onu öldürmüştü. Sonunda ... yere mi düşmüştü? Gözlerini kırptırdı, bir yengeç gibi kumda geriye doğru debelendi. Vic'in göğüs kafesinden yarılmış bedeni yerde yatıyordu.

Duvara yaslanmış, insan formuna geri dönerken seğiriyordu.

Nate kardeşini öldürmüştü. Belki Lena'nın bu konuda kendini kötü hissetmemesi yanlıştı ama şu anda umurunda değildi. Baltasından parlak kızıl çizgiler damlayan Nate, Fade'e doğru dönmeye çalıştı ama onun hayatını kurtarmak ona çoktan pahalıya mal olmuştu. Fade'in bıçağı parladı ve Nate yere düştü, uyluk kemiğine kadar sakatlandı.

"Nate!" Kendini ayağa kaldırarak sendeleyerek ona doğru yürüdü.

Kalabalık tezahürat yaptı, kana susamış tezahüratları kulaklarında cınladı. Fade havaya sıçradı, dönerek attığı tekme Nate'in çenesine sertçe indi. Nate kendini toparlayamadan iblis Nate'in bileğini yakaladı ve onu bir frizbi gibi arenanın diğer ucuna fırlattı. Nate'in vücudu bir gümbürtüyle uzaktaki duvara çarptı.

Hareket etmedi.

"Hayır!" Korku ve acı Lena'nın kalbini sıkıştırdı ve Fade, ölümcül bir darbe vurmaya hazır bir şekilde Nate'e doğru ilerlerken bacakları tutmaz oldu. Kafa karışıklığı ve çaresizlik çarpışarak duygularını kontrolden çıkardı. Çığlık atmak istiyordu ama hiçbir şey gelmiyordu. Nate'e yardım etmek istedi ama uzuvlarını çalıştıramadı.

Tüm vücudu acıdı, gerildi, dikiş yerlerinden ayrılacakmış gibi hissetti. O ... evet. Yer değiştiriyordu. Devasa gri pençeleri yere çarptı, bir sırtlan için yanlış renkteydi ama boş ver, umurunda değildi. İçinden güç fişkırıyordu... güç, kuvvet ve berraklık. Hiç tereddüt etmeden, bir sevinç ve özgürlük duygusuyla arenayı boydan boya geçti,

Her sıçrayışında ve atlayışında damarlarında şarkı söylüyordu.

Fade'in sırtına vurdu ve çenesini kafasının etrafına kapattı. Kafatasını ezerken bile bir kargaşa, kalabalığın içinde bir dalgalanma duydu.

Onları görmeden önce kokularını aldı - Eidolon ve kardeşleri. Kız kardeşi. Con. Ve hastaneden ve Eidolon'un geniş ailesinden birkaç kişi daha. Hatta Aegis'in bazı üyeleri.

Düşünmedi, sadece ... Nate'in baltasının Vic'e yaptığı gibi silahlarından herhangi biri onu parçalamadan önce geri çekildi. Kurtarıcıları çekirge sürüsü gibiydi, mekânı süpürüyor ve muhafızlarla savaşıyorlardı. Eidolon ve Shade ona doğru koştu ama o başını salladı.

"Ben iyiyim. Ama Nate'in yardıma ihtiyacı var."

Yardım etmek hafif kalırdı. Bilinci yerinde değildi, göğsünün tam ortasına bir kazık s a p l a n m ı ş t ı ve vücudunun her yerinde çok sayıda, derin yaralar vardı, bazıları o kadar geniş açılmıştı ki parçalanmış kaslar çiğ et gibi etrafa saçılmıştı. Bir bacağı neredeyse kopmak üzereydi ve yakışıklı yüzü tanınmaz haldeydi. "Onu derhal UG'ye geri götürmeliyiz." Nate'in yanına diz çökerken E'nin sesi acımasızdı. "Göğsündeki kazık bir parça başak."

Korku, Lena'nın midesine saplanan buz gibi bir mızraktı. Parça çiviler vampirleri normal bir kazık gibi öldürmek için tasarlanmıştı, ancak ete girdiklerinde bir mermi gibi parçalanarak ölümcül bir darbe vurmak için daha fazla şansa izin veriyorlardı. Hemen öldürmeseler bile, parçacıklar kendi hayatlarına sahip oluyor, kalbi bulana kadar vücudun etrafında dolaşıyorlardı.

"Lena," dedi Shade, sağlık görevlilerinden birine portatif bir sedye getirmesini işaret ederken bile, "bunu ister misin?"

Onun ne sorduğunu biliyordu. Hastanenin içinde kardeşler en aşağılık yaratıklar üzerinde bile görevlerini yerine getiriyorlardı. Dışarıda ise durum farklıydı. Eğer söz verirse, Shade ve Eidolon Nate'in acısına o anda ve orada son verirlerdi. Ama Nate onun düşündüğü gibi bir canavar değildi ve başını salladı.

"Bunu her şeyden çok istiyorum," dedi usulca. "Kurtar onu."

Bölüm 12

Nate o zamandan beri hiç bu kadar berbat hissetmemişti... şey, ne zaman olduğunu hatırlayamıyordu. Bilinci yakalamak zordu ve onu yakalayıp birkaç dakikadan fazla tutmayı başardığında, acı onu sarstı ve tekrar uyumayı dilemesine neden oldu.

Bunun dışında uyanık olması gerekiyordu çünkü Vladlena'nın sesini duymaya devam ediyordu ve onun yumuşak bir sesle söylediği sözleri rüyasında görmediğini bilmek için yanıp tutuşuyordu.

Yavaşça gözlerini açtı. Etrafında grimsi bir sis dönüyordu ama bu sisin içinden hastane ekipmanlarını ve kırmızı sembollerle kaplı duvarları seçebiliyordu. Tavanda kalın zincirler düzgün halkalar halinde asılıydı ve açık kapıdan dışarı bakmak için başını çevirdiğinde önlüklü insanların geçip gittiğini gördü. Onların ötesinde . . .

Göz kırptı. Tekrar göz kırptı. Sis dağılmadı ama vampir olduğu günden beri görmediği bir kişi odak noktasına geldi.

Onu dönüştüren erkekti.

İri yarı adam hiç değişmemişti; hâlâ bir çeşit plaka kemik zırh giyyordu ve solgun saçları hâlâ omuzlarına dökülüyordu, her iki şakağında da iki ince örgü vardı. Siyah sağlık görevlisi üniforması giymiş bir Seminus iblisiyle konuşurken boğazındaki dövmeler kıvrılıyordu.

Nate sıcak, yakıcı nefretin üzerine çökmesini bekledi,

Nate'in ölümlü hayatını ondan alan erkeği düşündüğünde her zaman olduğu gibi. Ama hiçbir şey olmadı. Nate o piçi bulup yavaşça parçalara ayırmayı ve yaptıklarının bedelini ödetmeyi hayal etmişti.

Şimdi ... şimdi Nate adamı görme konusunda garip bir şekilde sakindi. Nate'in asıl görmek istediği kişi Lena'ydı ve şu ana kadar ortalıkta görünmüyordu.

Nate.

Ortalıkta görünmüyor olabilirdi ama tatlı sesi kafasının içinde rahatlatıcı bir fısıltı gibiydi. Gözlerini kapatarak, kendisini vampir yapan erkeğin kaybolmasına izin verdi ve Lena'ya konsantre oldu, onunla sevişme şansı olmasını diledi.

Nate.

Nefes aldı, Lena'nın ipeksi tenine özgü taze kokuyu içine çekti. Başını yana çevirerek gözlerini tekrar açtı. Lena yanında durmuş, mor önlükler giymiş, serum torbasıyla uğraşıyordu. Ve onun stetoskopunu takıyordu.

"Selam." Gülümsemesi kalbini sardı ve o da aşık bir aptal gibi gülümsedi. "Uyanma vaktin gelmişti. Bu çanta boşalır boşalmaz neredeyse yüzde 100'üne dönmüş olacaksın."

"Sen . . ." Bir yıldır kullanılmadığı anlaşılan boğazını temizlemek zorunda kaldı. "İyi misin?"

"İlk geldiğimizde Eidolon beni iyileştirdi. Merak ediyorsan söyleyeyim, iki gün önce." Onun elini tuttu, sıcak eli

Avuç içi onu ısıtıyordu. "Bir süre seni kaybedeceğimi sandım."

O da öyle düşünmüştü. Ama sonra kız birdenbire ortaya çıkmıştı, kürkü ve dişleriyle ve ... "Yer değiştirmişsin," diye fısıldadı. "Seni gördüm." Neye dönüştüğü ayrı bir soruydu. Bu kocaman, güzel köpek gibi bir şeyi daha önce hiç görmemişti.

"Özgürüm, Nate." Sesi büyüleyici, çocuksu bir heyecanla doluydu. "Yaşayacağım."

Nate kendini bir dirseğinin üzerinde yukarı itti. "Nasıl oldu bu?"

Boğazını temizleyen bir ses Nate'in başını döndürdü. Önlük ve beyaz laboratuvar önlüğü giymiş siyah saçlı bir erkek kapıda duruyordu.

"Görünüşe göre Vladlena'mız nadir bir melez. Bunu daha önce düşünemediğim için çok kızgınım."

"Neden olsun ki?" diye sordu. "Babam onun olduğumu söyledi."

"Ayrıca insan formunda doğduğunu da söyledi. Bunu, yer değiştirememenizle bir araya getiremedim."

"Melez mi?" Nate sordu.

Başını salladı. "Görünüşe göre, babam olduğunu düşündüğüm sırtlanla çiftleştiği gün benim barajım da bir kurtla çiftleşmiş. O benim babam." "Kötü bir orospu çocuğu olabilirdi ama bana karşı iyiydi." diye eklemekten önce bir kalp atışı sessizlik oldu.

"Bir gün bana ondan bahsetmek zorunda kalacaksın," dedi Nate ve kız ona, onu ekseninden kaydıran o gülümsemeyi verdi

Tekrar. "Peki iki farklı tür nasıl yavru üretebilir? Ve nasıl oluyor da diğer kardeşlerin sırtlan oluyor?"

Eidolon konuştu. "Yavruların birden fazla babası olabilir. Türler arası şekil değiştiren üremesine gelince... çoğu durumda bu gerçekleşemez. Ancak sırtlanlar bazen hem kedigillerle hem de köpekgillerle üreyebilen tek şekil değiştiren türdür, ancak yavrular genellikle ölü doğar. Doğumdan sonra hayatta kalanlar nadiren bebeklikten öteye yaşayabilir. Yetişkinliğe ulaşanını hiç duymadım." Elini yüzünde gezdirdi. "Eminim babanın doktor olması hayatını kurtarmıştır. Vaughn ve senin bebekken çok hasta olduğunuzu söylemişti. Neden hasta olduğunuzu bilmese bile sizi tedavi edebiliyormuş."

Lena'nın parmakları Nate'in elinin arkasını dalgınca okşadı.

"Sonunda vardiya değiştirebilmemi ne sağladı?"

"Adrenalin," dedi Eidolon. "Muhtemelen güçlü duygularla birleşti. Her neyse, sahip olduğun bloğun üstesinden geldin." Odanın dışında bir kargaşa başladı. "Bu benim işaretim. Nate, mümkün olduğunca çabuk beslenmeli ve birkaç gün dinlenmelisin. Bunun dışında ikiniz de gidebilirsiniz. Lena, beni sonra ara."

Doktor gider gitmez Nate ayağa fırladı, Lena'yı kollarının arasına aldı ve onu üzerine çekti. Göğsündeki acı, Lena'nın bedenini kendi bedenine yaslamasına değerdi. "Özür dilerim, Vladlena." Lena'nın gözlerinin içine baktı ve onun gözlerindeki yoğun pişmanlığı görebilmesi için dua etti. "Seni bu pisliğe bulaştırdığım için çok üzgünüm."

Başını salladı ve saç örgüsü adamın boynuna çarptı. "Değilim. Demek istediğim, neredeyse

öldürüldüm ama bu sayede yer değiştirebildim. Gerçekten de o arenada olmak hayatımı kurtardı."

"Kardeşini ben öldürdüm."

Eli yanağını okşamak için kalktı. "Sen olmasaydın beni öldürecekti."

Tanrıya şükür ki yaptığı şeyle bir sorunu yoktu, çünkü elinden gelse bile bunu geri alamazdı. O piç ölmeyi hak etmişti. Arenadaki olaylar aklına geldikçe ani bir panik patlaması yaşadı.

"Fade'e ne oldu? Ve kulübe. Kahretsin. Marsden _."

"Marsden iyi," diye ona güvence verdi. "Aslında biraz önce seni kontrol etmek için buradaydı. Gladius kapatıldı ve Fade öldü."

Keşke bu doğru olsaydı ama gerçek alevin üzerindeki su gibiydi. İblis, Nate ve Lena'yı dünyanın öbür ucuna kadar avlayacaktı. "Yeniden diriltilebilir."

Dudaklarına hınzır bir gülümseme değdi ve az önce sönmüş olan ateşin korlarını canlandırdı. "Sin onun iblis türünü tanıdı. Kalıntıları, biz canlının kimliğini tespit edip onu öldürene kadar morgda tutuluyor."

Lanet olsun, Lena ve meslektaşları harikaydı. "Bu konuda yardımcı olabilirim." Onu öptü, ağzı kısa bir süre için onunkinin üzerinde gezindi. "Oh, hey, daha önce gördüğüm vampiri bulmak istiyorum."

"Daha açıklayıcı olmanız gerekecek," dedi alaycı bir tavırla. "Burası sivrisineklerle kaynıyor."

"Uzun boylu. Sarışın. Zırh giyiyor. Bu adam

beni." Onu tekrar öptü, bu sefer şeftali rengi dudak parlatıcısının tadını alabilecek kadar uzun süre. "Ona teşekkür etmek istiyorum. Bunu söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi."

Kaşlarını çattı. "Gördüğüm bu tanıma uyan tek erkek vampir değil. Mahşerin Dört Atlısı'ndan biri."

Nate homurdandı. "Evet, doğru."

"Ciddiyim." Başını salladı ve nemli teni, Nate bu kadar sersemlemiş olmasaydı kıskançlığı ortaya çıkarabilecek heyecanlı bir kızarıklık aldı. "Adı Thanatos. Kısa bir süre önce buradaydı."

Evet, bu başını döndürmek için yeterliydi. "Bu adamlar gerçek mi?"

"Çok."

Nate şaşkın bir nefes verdi. "Belki de efendimi görmedim. Halüsinasyon görüyor olmalıyım."

Gözlerini kapatarak yüzünü Lena'nın boynuna gömdü, şampuan ve sabunun yumuşak çiçek notalarını içine çekti. Kız temiz, duş gibi kokuyordu ve birden tek düşünebildiği onu sıcak suyun altında, çıplak, elleriyle teninin her santimini köpürtmek oldu.

"Efendin için hastaneyi taramak ister misin?" diye sordu, sesi boğuk bir mırıltıya dönüşmüştü. "Yoksa eve gitmeyi mi tercih edersin? Çünkü ben hangisini tercih edeceğimi biliyorum."

O da öyle. İki yüz yıl boyunca efendisini aramıştı ve şimdi bunun bir önemi olmadığını fark etti. Geçmiş artık önemli değildi. Sadece gelecek önemliydi ve o

geleceğın Lena'yı da içerdüğinden emin olacaktı.

Vladlena seks yapacaktı. Ve tam zamanıydı.

Hastaneden ayrılmadan önce Nate duş almış ve eve dönüş yolculuğı için önlüklerini giymişti. Sonra Harrogate otobüsüne binerek onun evine -Fransa kırsalında büyüleyici bir malikâne- gitmişlerdi. İlk başta Nate'in evine şaşırmış, onun daha çok modern bir dairesi olan bir şehir sakini olmasını beklemişti. Ama birkaç dakika içinde, rahat ama faydacı mobilyalar ve erkeksi dekor, bir aslanın yelesi kadar anlamlıydı. Sanki eşikten adımını atar atmaz yoğun, uyanık bir vampirden kendi bölgesinde rahat bir erkeğe dönüşmüştü.

Ayrıca, ateş yakıp şarap doldurarak rahatlarırken bile, adamın onu izlemeyi hiç bırakmadığını, bakışlarının her saniye daha da ısındığını fark etti, ta ki ikisi de yanana ve ocağın önündeki halının üzerinde çırlçıplak kalana kadar.

Lena kıyafetlerinin nasıl çıktığını bile hatırlamıyordu. Önemi yoktu. Önemli olan tek şey, asla çözülemeyecek kadar sıkı bir düğümle birbirlerine dolanmış olmalarıydı. Nate'in kaslı kalçası bacaklarının arasındaydı ve hem zonklayan ağrısını dindiren hem de daha fazlası için kıvranmasına neden olan inanılmaz bir basınçla göbeğine bastırıyordu.

Vladlena korunaklı olabilirdi, biraz saf olabilirdi. Ama hem kendi başına hem de Nate'in becerikli elleriyle orgazm olmuştu. Ve şimdi, içinden seks sızan bir erkekle doruğa ulaşmanın ne kadar iyi olduğunu biliyordu.

Varlığının her zerresini? Avlanma güdüsü devreye girmişti.

Ve Nate de avdı.

"Şimdi," diye inledi, elini göğsünden karnına doğru kaydırды ve daha aşağı itti.

Dilinin göğüs ucundaki çıldırtıcı hareketine ara vererek diğer göğsünün tenine gülümsedi. "Senin masum olduğunu nasıl düşünebildim bilmiyorum."

Kalçalarını bariz bir davetle yuvarlayarak kavis çizdi. "Tüm şüphelerden kurtulalım."

Kıkırdayarak dudaklarını göğüs kafesinin üzerine koydu ve bolca ipeksi dil içeren açık ağızlı bir öpücük verdi. Harikaydı ama istediği bu değildi ve ona ne istediğini göstermek için penisini yumrukladı. Adamın zevk tıslaması, diş uçlarının tenine sürtünmesiyle oluşan sıcak bir sızıya eşlik etti ve Tanrım, neredeyse boşalıyordu. Hiçbir uyarı olmadan buhar gibi bir doruk noktası oluşmuştu ve azgın bir kurt gibi bacağını tamamlama isteğine direnmek zorunda kaldı.

Bu şok edici bir haberdi ama anlamlıydı, ona her zaman farklı olduğunu söyleyen dırdırcı sesi susturmuştu. Artık nedenini biliyordu ve bunun nasıl olduğu ya da biyolojik babasının kim olduğu umurunda değildi. Her zaman şimdiki zamanda yaşamıştı ve şu anda sert vücutlu, seksi bir vampir karnından aşağıya doğru öpücükler konduruyordu.

Adam aşağı inip bacağıyla seksi arasındaki kıvrıma kalıcı bir öpücük kondurduğunda nefesi kesildi. Tamam, buna hazır olduğunu düşünüyordu ama birden kalbi kaburgalarına çarpmaya başladı, ciğerleri çimentoya dönüştü ve-

Onu yaladı. Dilinin yassı kısmı tam ortasına kadar gitti ve kadın eriyerek sıvı bir ihtiyaç birikintisine dönüştü. Kadın bununla nasıl başa çıkacağından emin olamayarak kıpırdandı ama adamın elleri onu sakinleştirmek için uzandı, bir kolu leğen kemiğinin üzerinde ağır bir şekilde uzanırken diğeri ağzının şişmiş etine saldırması için onu yaydı.

Açıkçası, Lena oral seks deneyimi yaşamamıştı, bu yüzden beceri söz konusu olduğunda hiçbir referans çerçevesi yoktu. Ama Nate bir parmağını onun göbeğine sokup dudaklarını onun zevk merkezine yapıştırdığında, gerçekten, fevkalade, büyük ölçüde yetenekli demek zorundaydı. Nate'in pençesinde çırpınıp kıvrandı ve kaynamakta olan orgazm patladı. Dilinin uzun, süpürücü geçişleriyle ve klitorisine basınç yoğun emişlerle onu orgazmdan geçirdi. Adını haykırdığından oldukça emindi ve sonra onun üstündeydi, görkemli saçları tenini gıdıklıyordu, penisinin ucu girişinde duruyordu.

Bakışları onunkileri yakaladı ve tuttu, endişe ve erimiş sıcaklıkla dolup taşıyordu.

"Korkma," diye fısıldadı.

"Değilim." İki eliyle adamın yüzünü çerçeveledi ve gözlerinin içine derin derin baktı. "Bunu her şeyden çok istiyorum."

Yavaşça ağzını onunkine doğru indirdi. Ağzı dudaklarına değdiğinde tüm vücudu beklentiyle titredi. Daha yeni dünya standartlarında bir doruk yaşamış olmasına rağmen, kalçalarını kaldırarak onun sahip olmasını istedi.

"Şşşt," diye mırıldandı. "Neredeyse." Dışarıdan bakıldığında sakindi,

ama sesindeki hafif titreme onu ele veriyordu. O da en az onun kadar etkilenmişti.

Ağzını, bacaklarını, tüm varlığını ona açtı. Adamın dili şefkatle, dikkatle dudaklarını araladı, okşadı, içine girdi ve geri çekildi. Ritmin içinde kayboldu, o kadar kaybolmuştu ki, girişini zorlayan penisinin başını zar zor fark etti.

"Çok ... sıkı ..." Sesi çakıllı ve gergindi ve kadın onun kontrol için mücadele ettiğini biliyordu. "Seni incitiyor muyum?" "Yakınından bile geçmiyorsun." Onun güçlü omuzlarına tutundu, Tırnaklarını içine batırdı, onun onaylayarak tıslamasına ve içinde daha derine itmesine neden olan yolu sevdi.

"Vardiya ..." Yüzünü onun boynuna gömdü ve titredi, iri vücudu sanki hareketsiz kalmak için harcadığı çaba onu öldürüyormuş gibi sarsılıyordu.

"Kızlık zarımı bozdu." Penisi kadının içinde kıpırdandı, hassas bir yere çarparak kadının nefes nefese kalmasına neden oldu. "Lütfen, Nate. Şimdi."

Kalçaları ileri doğru atılarak onu tamamen içine oturttu. Bu kadar dolu ve gergin olmanın verdiği hisle nefesi kesildi ama bu kesinlikle nahoş bir duygu değildi. Tam tersine, adam önce yavaşça, sonra da daha acil bir şekilde hareket etmeye başladığında, erotik enerji ona çarptı, dalgalar büyüdü, her itişte inşa edildi.

Onun ritmine ayak uydurmak için bacaklarını sıkıca beline sararak ona doğru eğildi. Adam başını kaldırıp yarık göz kapaklarının ardından onu izledi, gözlerinin mavisi göz kapaklarının ardında parlıyordu. Ateşin dans eden ışığında, sert kesimli

Kaslar büküldü ve esnedi, gergin katmanlar mükemmel derinin altında yuvarlandı.

Bu çok güzeldi, hayal ettiğinden çok daha güzeldi. Adamın ağırlığı bile harikaydı, kadınlığına bir karşılıktı ve kendisini çok korunmuş hissetmesini sağlıyordu.

İtişlerinin hızı arttı ve vücudu titredi. Evet. Tam orası. Başını arkaya atarak, çekirdeğini saran ani, sıcak coşku karşısında nefesi kesildi. Göğsünün derinliklerinden umutsuz bir ses çıkardı ve içinden bir tutku dalgası kükredi. Günahkâr bir kolaylıkla kendisinden çağırıyor gibi görüldüğü evcilleşmemiş bir aciliyetle ona karşı topraklandı.

Orgazmı çok yakındı, kavurucu derecede sıcaktı ve ağzını boğazına indirdiğinde, dişlerinin uçları teninde duruyordu, onu ısırması için adeta yalvardı. Ne de olsa Eidolon ona beslenmesini emretmişti.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı ama ısırarak yerine dilini damarının üzerinde gezdirdi. "Oh, tanrılar, Lena . . biz . . birbirimiz için yaratılmışız."

Buna tüm kalbiyle inanıyordu. Birbirlerine mükemmel bir şekilde uyuyorlardı ve birlikte daha çok uyum sağlamak istiyordu. Sık sık.

Sonunda dişlerini onun etine geçirdi. Isı onu sardı, tenini kabartan ve içini ateşe veren bir zevk ateşi. Doruk noktası onu yukarı ve uzağa sürükledi, böylece sadece Nate'i hissedebiliyordu. Sert, kontrolsüz patlamalarla ona vurma şekli herhangi bir gösterge olsaydı, onun serbest bırakılması da onunki kadar güçlüydü. Boşalması için yeterince uzun sürdü.

Yine kalçaları halının üzerinden kalkıyor ve adamın adı dudaklarından dökülüyordu.

Birdenbire onun üstüne yığıldı ama ağırlığını değiştirerek kadının hepsini almasını engelledi. O da memnuniyetle alırdı. Ama bu da iyiydi. Adam hâlâ onun içindeydi ve kadın tek kelime etmeden adamın kaslı sırtını okşayıp ona teşekkür edebilecekti.

Bir süre sonra yan yattı ve ateşin ılık ışığıyla yıkanarak birbirlerine bakacakları şekilde onu düzeltti. Yüzüne dokundu, başparmağı tembel, yatıştırıcı darbelerle elmacık kemiğinin üzerinde gezindi. "Seni incittim mi?"

"Yakınından bile geçmez."

Sahiplenici gözler ona odaklandı. "Benim için çalış."

Vay be. Tamam. Duymayı beklediği kelimeler değildi. "Ne? Thirst'teki gibi mi?"

"O artık benim. Fade ile anlaşmamız böyleydi. Thirst, Gladius, hepsi benim."

Göğsüne bir örs düştü. "Gladius."

Gülümsedi. "Yapacağım ilk şey onu sökmek olacak. Ama kulüp için çok çalıştım. İyi bir yer ve seni orada istiyorum. Sağlık istasyonundan sorumlu olmanı istiyorum."

Teklifin cazip olduğunu inkâr edemezdi. Özerklik... kendine ait bir şey... her zaman istediği şeydi. Ama Underworld General'a çok şey borçluydu ve yeraltı dünyası kontrolden çıkarken onu kaybetmeyi göze alamazlardı.

"Benim zaten bir işim var," diye iç geçirdi.

"Seçim yapmak zorunda değilsiniz. UG'de çalış ama

sağlık istasyonu ve Thirst'teki personel. Hastanedeki meslektaşlarınızı ek iş yapmaları için işe alabilirsiniz. Thirst'ü eğitim için kullanabilirsiniz. Umurumda değil. İstedığınızı yapmak sizin elinizde."

Gözlerini kapatarak, bu erkeği bulduğu için kendisini dinleyen her kimse ona teşekkür etti. Sahip olduğunu bile bilmediği köpek içgüdüleri bir şekilde onun sert dış kabuğunun ardında, pislik gibi davrandığı zamanlarda bile şefkatli, sevgi dolu bir vampir olduğunu hissetmişti. Ve şimdi onun zaman zaman neden böyle bir piç olduğunu anlıyordu.

Ama bu onun kendisini ezip geçmesine izin vereceği anlamına gelmiyordu.

"Eee?" Dudaklarını şefkatle onunkilerin üzerinde gezdirdi. "Ne diyorsun?"

Gözlerini açtı. "Yapacağım ama bir şartla." Siyah bir kaşını kaldırdı. "Peki bu ne olacak?"

"Ben sizin için çalışmıyorum. Sizinle birlikte çalışıyorum. Tıbbi malzeme tamamen bana ait olacak."

"Kadın," dedi, çenesine bir dizi öpücük kondurarak, "istediğin her şeye sahip olabilirsin. Sana borçluyum."

"Ne için?" Ona daha iyi erişim sağlamak için başını eğdi, çünkü bu çok ... iyi hissettiriyordu.

"Hayatımı kurtardığın için." Sesi boğuk, büyüleyici bir mırıltıya dönüştü ve kalçasına yaslanan adamın aletinin kıpırdadığını hissetti. "Bana hayat verdiğin için. Daha önce ölmüştüm. Beni geri getirdiniz, Hemşire Lena."

Kulağına sokulabilmek için yana kaydı. "Sen de benim için aynısını yaptın. Peki buradan nereye gidiyoruz?"

"Eğer beni kabul edersen,
sonuna kadar." "Sonuna kadar
mı?"

Dirseklerinin üzerine kalktı ve üzerine çıkmak için
yuvarlandı. Kadın onu bedenine kabul ederken, adam
onunla bakışlarını kilitledi, gözleri tutku ve vaatle
parlıyordu. "Sonuna kadar."

Yazar Hakkında

Hava Kuvvetleri gazisi olan **LARISSA IONE**, meteorolog, acil yardım görevlisi ve profesyonel köpek eğitmeni olarak çalışmıştır. Şimdi tam zamanlı olarak yazıyor ve 19 paranormal ve erotik roman ve novellanın yazarı. Halen şu şehirde ikamet etmektedir

Sahil Güvenlik'ten kocası, oğlu ve kurtarılmış kedisiyle birlikte Wisconsin'de yaşıyor. Larissa ve kitapları hakkında daha fazla bilgiye www.Larissalone.com adresinden ulaşabilirsiniz.

**Daha Fazla Çeviri Kitap İçin Telegram
sayfamızı takip edebilirsiniz.**

Link İçin: [TIK TIK](#)

Kitap Sohbetleri İçin Telegramda bize katılın.

Dark Team Link İçin: [TIK TIK](#)